DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FRA PIAZZA DEL POPOLO

PROGRAMMER
CREDITS MM.

FRA PIAZZA DEL POPOLO

SKUESPIL I 10 AKTER EFTER

VILHELM BERGSØES ROMAN

ISCENESAT AF A. W. SANDBERG

ENERET: A/S KINOGRAFEN

FRA PIAZZA DEL POPOLO

OPTAGET AF NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Seemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Schmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853

ISCENESAT AF A. W. SANDBERG

FRA PIAZZA DEL POPOLO

Fra Piazza del Popolo.

Skuespil i 10 Akter.

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820. De talrige skandinaviske Kunstnere, som er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

Et af de mest lovende Medlemmer af Kunstnerkolonien er en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og Skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmeligholde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke tilbage for at skrive til den fattige Billedhugger, at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer

til et Opgør mellem hende og Faderen, og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære.

— — —

Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraad Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke, unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed.

Han véd imidlertid, at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel — han kender ikke engang sine Forældre, men

ved kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstlller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

— — —

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde.

— — —

Han helliger sig da ganske sine arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karneval, hvor han finder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et snedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til sin Hustru og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

— — —

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sandheden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Far Ambrosio, men i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han bleven reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klostret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Far Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvittighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes ikke alene med sin elskede, men finder ogsaa sin Fader, en Fader han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

Eneret: A/S Kinografen

EMIL KRISTENSEN - KØBENHAVN

FRA PIAZZA DEL POPOLO

SKUESPIL I 10 AKTER

EFTER

VILHELM BERGSØES ROMAN

25 Øre.

Fra Piazza del Popolo.

Film i 10 Akter
efter Vilhelm Bergsøes Roman
af samme Navn.

Fremstillet af
Nordisk Films Kompagni, København.

Iscenesat af
A. W. Sandberg.

P. BUSCH, AARHUS.

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Scemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Scmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853.

Fra Piazza del Popolo.

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820. De talrige skandinaviske Kunstnere, som er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

Et af de mest lovende Medlemmer af Kunstnerkolonien er en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og Skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmeligholde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke til-

bage for at skrive til den fattige Billedhugger at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer til et Opgør mellem hende og Faderen, og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde

et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære . . .

— — —

Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraads Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke, unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed.

Han véd imidlertid,

at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel, — han kender ikke engang sine Forældre, men véd kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstiller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

— — —

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde. —

— — —

Han helliger sig da ganske sine arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karneval, hvor han finder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et snedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til Hustru og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

— — —

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sand-

heden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Far Ambrosio, som i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han bleven reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klosteret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Far Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvittighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes ikke alene med sin Elskede, men finder ogsaa sin Fader — en Fader, han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

A/S KINOGRAFEN

12193

A/S KINOGRAFEN

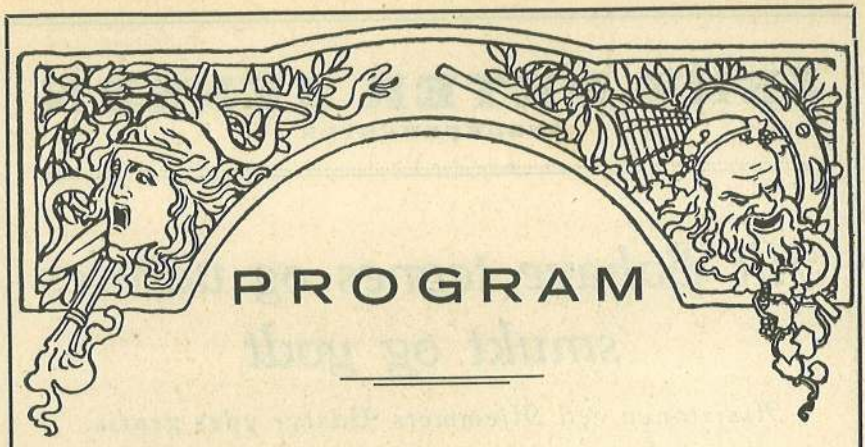

PROGRAM

Musik: Introduktion.

FRA PIAZZA DEL POPOLO

SKUESPIL I 10 AKTER

efter VILHELM BERGSØE's Roman
af samme Navn

Fremstillet af
NORDISK FILMS KOMPAGNI
KØBENHAVN

Iscenesat af
A. W. SANDBERG

Musiken arrangeret og ledet af Carl Gottschalksen junr.

Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

JENS PETER JENSEN
SNEDKERMESTER

Alt Bohave tegnes og udføres smukt og godt

Assistance ved Hjemmets Udstyr ydes gratis.

Tilkendt 1. Præmie paa Bohaveudstillingen 1924

Am. 4560 x **Overgaden o. Vandet 32** Am. 6560
(Værksted) (Bopæl: Egilsgade 28) (Privat)

Elektro-Mekanisk Værksted

Nordlandsgade 6 - Telefon Amager 1905

Reparationsværksted for Elektromotorer, Ventilatorer, Viklinger m. m., Lysskilte samt alle Svagstrømsanlæg.

Radio-Mekanisk Værksted

Polering, Oppudsning af Ebonitplader samt Boring og Montering af Apparater.

Fra Piazza del Popolo

Skuespil i 10 Akter

efter VILHELM BERGSØE's Roman

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Seemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Schmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853.

ISCENESAT AF:

A. W. SANDBERG

OFFICIN: NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENH.

Cycleforretningen „RAPID“

13 WILDERSGADE 13

Nye Cycler, Org. „Brampton“ Material, eng. Udstyr 125 Kr.

Prima Ovnlakering og Fornikling. Ovnlakering helt sort 22 Kr.
Cyclereparationer udføres samvittighedsfuldt, rimelige Priser.
Ovnlakering og Fornikling 36 Kr. Alt i Cykledele til smaa Priser.

Udlejning af Cycler. Prøv og bliv tilfreds.

CHRISTIANSHAVNS PLISSÉ-ANSTALT

Overgaden o. Vandet 34 ⁘ Telefon Amager 2155

Publikums Opmærksomhed henledes paa
Københavns mest moderne Plissé-Anstalt

Hulsøm, Maskinbroderi Plissé og Stofknapper

1. Kl.s Arbejde garanteres ∴ Omgaaende Levering

R. GAERTNER

Den amerikanske Skotøjsreparation

Drogdensgade 20 Kj.

anbefaler sig med 1. Kl.s Reparationer til følgende Priser:

Herresaaler Kr. 4,50 Damesaaler Kr. 3,50 Syede Saaler 50 Øre ekstra.
Herrehæle - 1,50 Damehæle - 1,00 - Børnefodtøj efter Nr. -

Alt nyt Fodtøj leveres paa 1 à 2 Dage til smaa Priser. Spec. i nyt Arbejde for vanskelige Fødder.

Prøv og døm, og De vil stadig blive Kunde!

Amagers billigste Skomager **Drogdensgade 20 Kj.**

Nye og brugte Symaskiner

sælges uhørt billigt

med Garanti

Afbetaling indrømmes. **Reparationer udføres.**

Portugalsgade 5 1 Sal **Tlf. Amg. 3341 y**

1ste Kl. Pensionat

Amagerbrogade 77, Stuen

Bemærk No. 77

Fru A. Nielsen **Telf. Amg. 65 x.**

Hvorfor skal De gaa i Aladdin Teatret?

Fordi De dér ser alle de store nye Films, der kommer til Danmark.

Fordi det er et moderne, velindrettet og hyggeligt Teater.

Fordi De dér faar et første Klasses Orkesters Musikledsagelse til Filmene.

Fordi De faar 2 Timers Forestilling og blandt Teatrets 900 Pladser altid finder den, De synes om.

Fikse Selskabskjoler og uldne Kjoler syes

En Del Pige- og Drengetøj samt Børnehatte sælges uhørt billigt fra Forretningsophør.

CHARLOTTE ANDERSEN
forh. Direktrice hos A. C. Illum
Amagerbrogade 29 G. Stuen

· Antiseptisk Fodpleje ·
Manicure og Smalbensmassage
Fru Helene Knudsen, Æblestien 4 St, v. Sønderbro Teater
Telefon Amager 1553 v.
Træffes Kl. 10—5 og efter Aftale.

AUTO-VASKERIET
Geislersgade 6
Benzin Tank **Olie sælges**
C. HANSEN

Blomsterforretningen
2, Østrigsgade 2
Altid friske Blomster, Buketter, Potteplanter
Borddekorationer til alle Fester
Bestillinger paa større og mindre Kranse modtages

B. P. **Bernhard Petersen** B. P.
Kleinsmedie & Maskinværksted
Alt i Branchen - Nyt og Rep. af enhver Art - Autoreparationer
Autogensvejsning og Skæring
Telf. Amager 2106 **Brigadevej 47** **Telf. Amager 2106**

Hvilken Fornøjelse
er den billigste?

Filmen, fordi den illustrerer paa klar og tydelig Maade det, som Bogen bruger Hundreder af Ord om at fortælle Dem.

Filmen, fordi Bogen koster forholdsvis meget mere end en Billet til Biografteatret.

Filmen, fordi dens Mangfoldiggørelse tillader den at blive vist for alle Nationer til folkelige Priser.

ALADDIN TEATRET

Damefrisør-Salonen Ved Kløvermarken 4

Hovedbad med Frisering ..... **Kr. 2,00**
Frisering af Pagehaar ..... **» 1,25**
Ansigtsbad (Fransk Lermaske) **» 1,50**
Søndagsfrisering *efter Aftale.*

Telf. Amager 2142 u DAGMAR CHRISTENSEN

RADIOKASSER
enkeltvis og i større Leveringer
K. ANDERSEN ØSELSGADE 13

FILMS SOM KOMMER

I NÆR FREMTID

Madame Sans-Gêne

GLORIA SWANSON's
Paramounts Mesterværk

Alle de bedste Films kommer i Aladdin Teatret

I NÆR FREMTID

Operaens Hemmelighed

FILMEN, DER ENDTE MED AT BLIVE EN KÆMPE-SUKCES!

ALDRIG ET DAARLIGT PROGRAM

Fru HILLERS's
PENSIONAT
Skaanesgade 4, Mezz — Telefon Amager 120
Hyggelig — Proper — Billig
1. Sidegade i Holmbladsgade

Cyklefabriken „SMAALAND"
Smaalandsgade 4
Mine bekendte Cycler anbefales
1. Klasses Reparationsværksted
Billigste Priser. **Anton Hansen.**

Cykleforretningen „Nell“
Kristianshavns Voldgade 25 (ved Hj. af Torvegade)
Nye Cykler paa Afbetaling rimelige Vilkaar
1. Klasses Reparationsværksted
Alle Reparationer udføres omhyggeligt til rimelige Priser
Bedste Materialer · Fineste Forarbejdning
Telefon Amager 5838 y
Godtfred Andersen

Tænder · Afbetaling
Guldarbejde, Plombering v. Læge. — Moderate Priser. — Fuld Garanti.
Under Elmene 1
Telefon Amager 1949 v.
Daglig 10—4. · Fredag og Lørdag tillige 6—8.

ABSOLUT FØRSTE KLASSES
er
BISCUITS, KIKS, CHOKOLADER
fra
JENSEN & MØLLER A/S

Den orientalske Vinstue
(Cafe „St. Pauli“)
Hver Dag frisklavet Skildpadde
Selskabslokaler til større og mindre Sammenkomster
Amagerbrogade 62 - Telf. 13129

RADIO
Prima Krystalapparater m. Detektor og Krystal kun Kr. 6.00.
Prima 2 Lamper Apparater u. Tilbehør Kr. 50.00.
Alt Materiale haves paa Lager for Selvbyggere
Autoriseret Elektriker OLAF LAUE
Amagerbrogade 100
Telefon Central 6516 - Amager 4146 - Privat Amager 2215 x

FRA PIAZZA DEL POPOLO

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820. De talrige skandinaviske Kunstnere, som er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

Et af de mest lovende Medlemmer af Kunstnerkolonien er en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og Skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmelig-

THOMSENS MAGASINER

1ste Klasses Herre- og Dameskræderi.

Største Lager af elegante Habitter og Paletots, Dame Kostumer, Kaaber, Frakker, Kjoler, Bluser, Nederdele og Pelsværk.

Pige og Drengetøj i stort Udvalg.

Alt fra egne Værksteder i prima Udførelse.

Reel og hensynsfuld Betjening.

Kontante Priser. Kontante Priser.

Ratebetaling

efter Aftale med rimelig Udbetaling og ugentlige eller maanedlige Afdrag.

Christianshavns Torv 6. Telefon 9964.

holde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke tilbage for at skrive til den fattige Billedhugger at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer til et Opgør mellem hende og Faderen, og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den

rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære . . .

Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraads Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke, unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed .

Hen véd imidlertid, at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel, — han kender ikke engang sine Forældre, men véd kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstiller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

— — —

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde. —

— — —

Han helliger sig da ganske sine arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karne-

val, hvor han finder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et snedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til Hustru og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

— — —

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sandheden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Far Ambrosio, som i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han bleven reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klosteret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Far Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvitighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes ikke alene med sin Elskede, men finder ogsaa sin Fader — en Fader, han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

ALADDIN TEATRETS PROGRAM
Dir. *P. Salomonsen*, Telefon 14.127
Svares der ikke, bedes Inspektør From-Andersen, Taga 1561 vega opringet.

S. JOHNSEN & CO. KBHVN. C. TLF. 10.688

538

FRA PIAZZA DEL POPOLO

EFTER

VILHELM BERGSØES ROMAN

OPTAGET AF

NORDISK FILMS KOMPAGNI

°°○○○°°

INSTRUKTØR: A. W. SANDBERG

70 FILMSBILLEDER

PRIS 1 KRONE

E. Jondrup.

ROM 1820

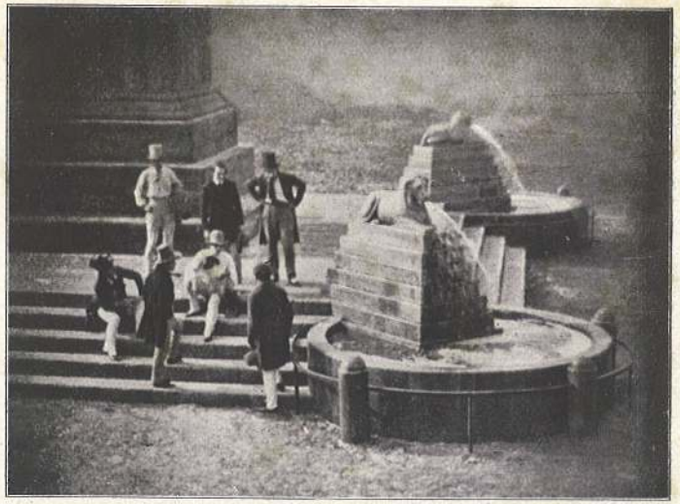

Piazza del Popolo, Skandinavernes Samlingssted.

Christian (Philip Bech) dansk Billedhugger. Olaf Malm (Olaf Fønss) norsk Billedhugger.

Malm fortæller om sin Barndom og om sin Legekammerat Sigrid Olaisen, hans Husbonds Datter.

Osteriscene i Rom (efter Blunchs Maleri).

Malm og Christian spillede Skak i et Sideværelse, da Familien Olaisen ankom til Rom.

Savværksejer Olaisen (Kaj Paaske).

Sigrid Olaisen (Fru Henny Geermann).

Bertel Thorvaldsen betragter Malms Arbejde.

Thorvaldsen lykønsker Malm for hans Arbejde i Overværelse af Familien Olaisen.

Sigrid har staaet Model til Malms Psyche.

Da Familien Olaisen skal rejse til Napoli tager Sigrid Afsked med Malm.

Malm faar Meddelelse om at Sigrid skal giftes med Sir Charles Vernon.

Malm, der i Raseri har tilintetgjort sit Arbejde findes af Christian i Colosseums Ruiner.

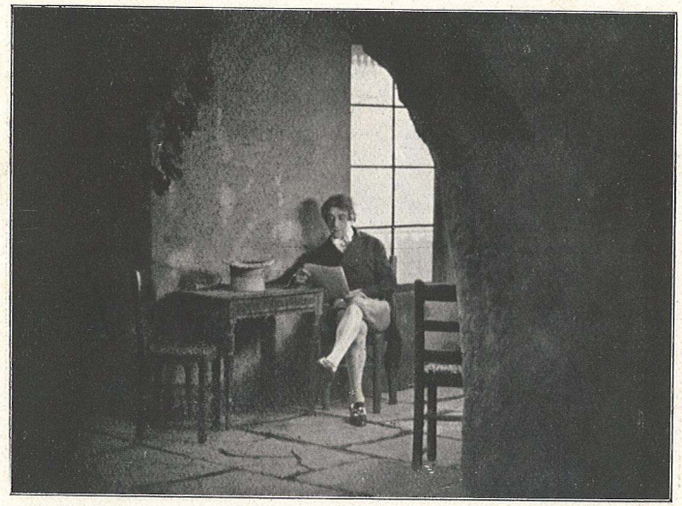

Sir Charles Vernon (Henry Seemann).

Sir Charles tilbyder Sigrid sin Hjælp da hun er blevet forskudt af sin Fader.

I Rom var Tiberen begyndt at gaa over sine Bredder og Ghetto-kvarteret stod under Vand.

En af Roms Broer havde fanget en Mængde Vraggods, som dannede en Barriere for Floden. Paa Broen ser Malm og Christian Taget af et Hus komme drivende med et Menneske paa.

Malm, som kender Elvene fra Norge, frelser Jødinden, men driver selv videre med Taget.

En kolossal Flodbølge kommer ned ad Tiberen.

Flodbølgen rammer Barrieren hvorpaa Taget med Malm har sat sig fast.

»De kan søge Malm i Floden, hvor han har sat sit Liv ind paa at redde et Menneske.«

Store Bededags Aften paa Volden (efter Hunæus Maleri).

Etatsraad Grams Landsted ved Furesøen. Gram har lovet Cavalière d'Acorda, en italiensk Forretningsmand, at faa et Ægteskab i Stand mellem ham og Datteren.

Henry Vernon og Harriet Gram.

Henry Vernon (Einar Hanson).

Harriet Gram (Karina Bell).

Henry forlover sig med Harriet.

Harriet forsikrer Henry, at det intet betyder, at der hviler et Slør over hans Herkomst.

Samme Aften traf Henry en tidligere Veninde Laura og gav hende Husly, da det var blevet Uvejr.

Laura (Fru Järnefelt).

Italieneren d'Acorda (Robert Schmidt).

Henry formilder sin gamle Amme, der er blevet vred over Lauras Optræden.

Laura har taget Marys Brudekjole paa.

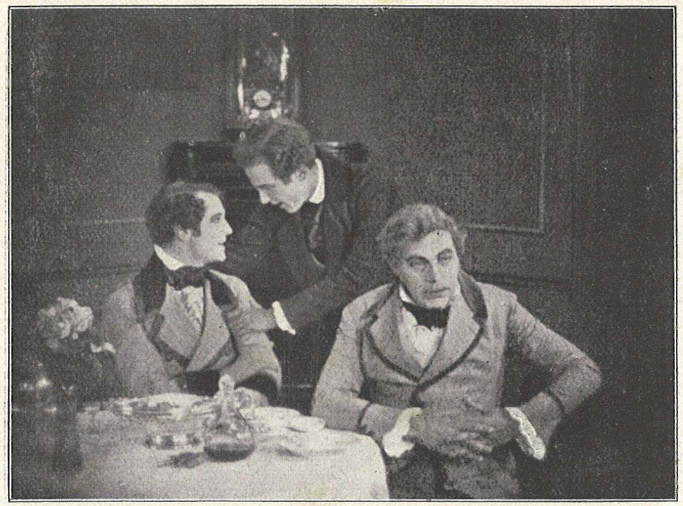

Frederik From ønsker Henry til Lykke med Forlovelsen, medens den anden Ven, Brandt, er misfornøjet.

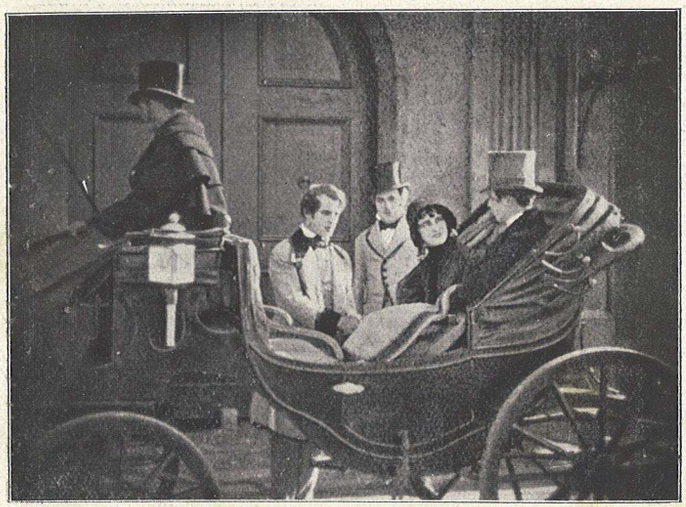

Laura skal ved Froms Hjælp anbringes paa Landet.

Henry betragter Billedet af sin Moder.

Henry har ladet sig overtale af Brandt til at deltage i et Sold paa Frederiksdals Kro.

d'Acorda har arrangeret det saaledes, at Etatsraadens Vogn gaar i Stykker udenfor Kroen.

d'Acorda fører Etatsraaden og Harriet ind i Krolokalet, hvor Festen ved Brandts Hjælp er udartet.

I et Sideværelse har Henry forsøgt at skjule Laura, men overraskes af d'Acorda med Etatsraaden og Harriet.

d'Acorda meddeler næste Dag Henry paa Etatsraadens Kontor, at Sir Charles Vernon har inddraget sin aarlige Understøttelse til ham.

Henry vil slynge Brevpresseren i Hovedet paa d'Acorda.

Harriet har efter Optrinet paa Kroen hævet sin Forlovelse med Henry.

Vi genfinder Henry Vernon i Rom.

Karnevallet var i fuld Gang (efter Maleri af Bloch).

I et gammelt Palazzo var en Del Skandinaver tilstede, her træffer Henry Harriet igen. Hun er gift med d'Acorda.

»Min Mand, Fyrst Pisani.«

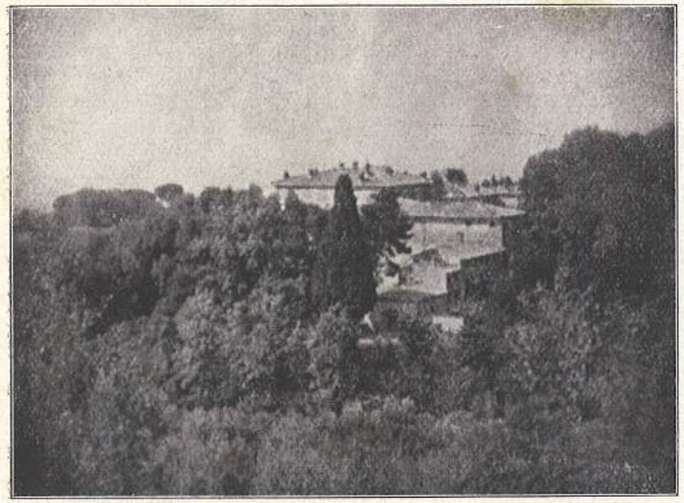

Villa Pisani laa ude i Kampanien.

Fyrstinde Pisani og hendes Kammerjomfru Marietta.

En Feberpatient. (Efter Maleri af Marstrand).

From sender Henry Meddelelse om Lauras Død og om hendes Tilstaaelse af Komplotet imod Henry.

Henry har sneget sig ind i Villa Pisanis Have.

Marietta (Karen Caspersen).

Benedetto, Fyrstens Tjener (Torben Meyer).

»En Tyv i Parken.«

Henry har skjult sig i en antik Sarkofag. Fyrsten slaar Stiveren fra Laaget.

Marietta bringer Mad og Vin til den indespærrede.

Henry er blevet frelst ved Mariettas og Fra Ambrosios Hjælp og har fundet et Tilflugtssted i den sidstes Celle.

Henry tager Afsked med Fra Ambrosio.

Henry og den gamle Kunstner Christian er blevet Venner.

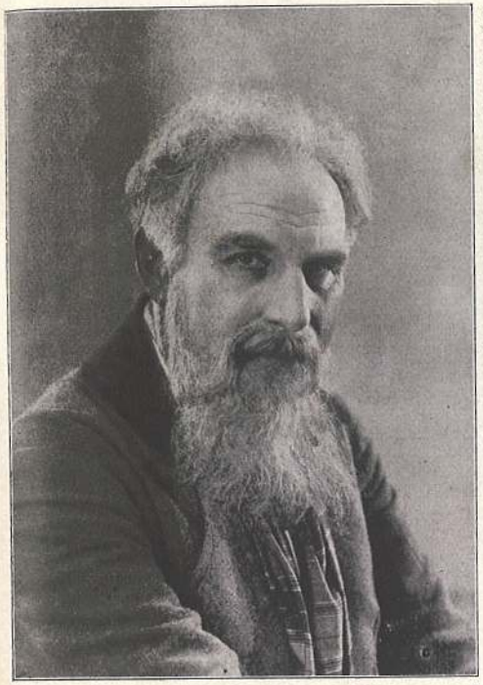

Christian (Philip Bech).

Fyrstinden (Karina Bell).

Henry er ved Benedettos Hjælp af Fyrsten lokket i et Baghold.

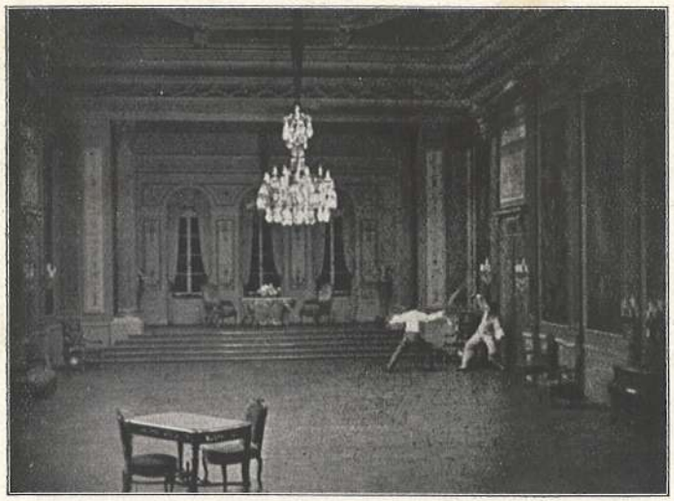

Henry og Fyrsten duellerer.

Harriet maa staa udenfor Døren.

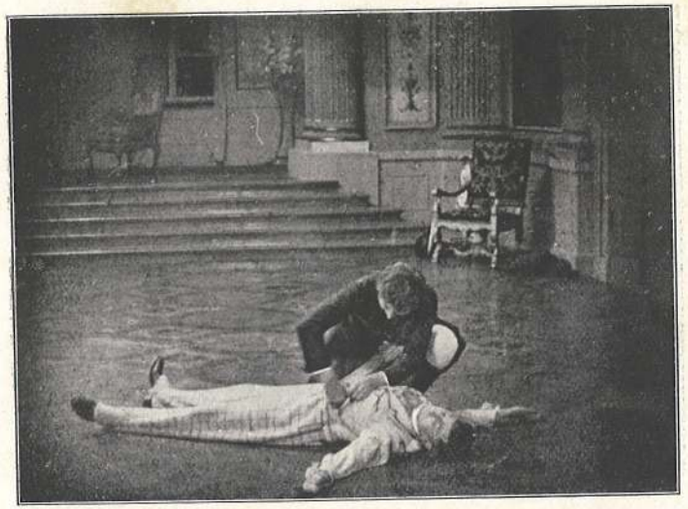

Benedetto plyndrer Fyrsten og da denne vaagner af sin Besvimelse dræber han ham.

Christian genkender Malm i Fra Ambrosio.

Henry finder i Fra Ambrosio sin Fader.

Afrejsen til Hjemmet.

Kandrup & Wunsch Bogtr. Kbhvn. V.

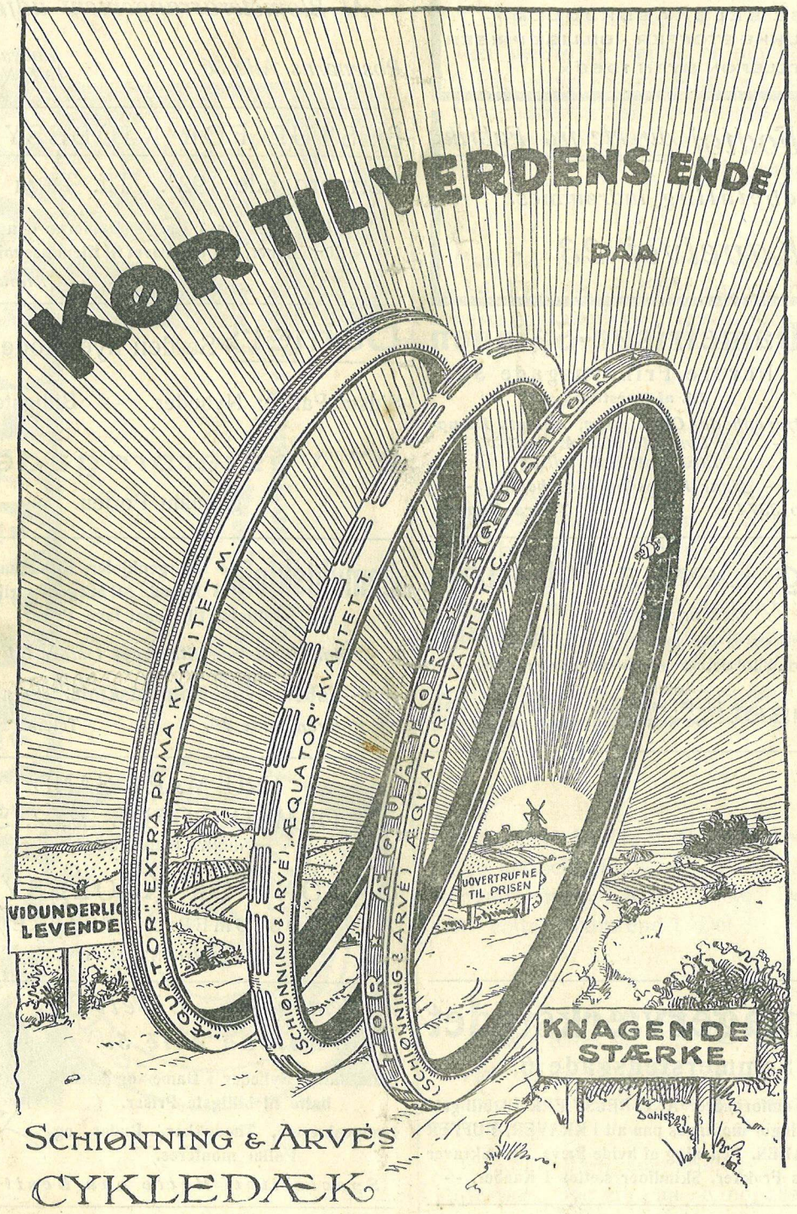

Kandrup & Wunsch, København V.

KINO-PALÆETS MAGASIN

Redigeret af Henning Bröchner. Redaktionsadresse: Gl. Kongevej 60—62, København V.

ET PAR ORD OM „FRA PIAZZA DEL POPOLO"

AF FORFATTEREN VILHELM BERGSØES SØN, INGENIØR PAUL BERGSØE

Skønt jeg føler, at jeg har en Del af Ansvaret for det Resultat, der er opnaaet med Filmatiseringen af min Fars Roman — thi en større Grad af Hensynsfuldhed og Hensyntagen overfor mine Raad og Henstillinger, end den, som Instruktør *Sandberg* har vist, kan jeg ikke forlange — vil jeg gerne udtale min Anerkendelse, jeg kan godt sige Beundring, for det Arbejde, som er nedlagt for at gøre Filmen saa fuldkommen som mulig.

Henry Vernon (Einar Hanson)

D'Acosta (Robert Schmidt)

Marietta (Karen Caspersen)

Laura (Lilian Järnefeldt)

Harriet Gram (Karina Bell)

Olaf Malm (Olaf Fønss)

Sandberg har ikke kunnet finde bedre eller mere illuderende Skuespillere her i Landet — og han har faaet 100 pCt. ud af deres Evner.

Bogens Hovedpersoner — Harriet Gram og Henry Vernon —, som jeg paa Forhaand var ængstelig for ikke vilde faa tilstrækkelig Karakter og Fysiognomi, naar de blev overført til Film, har været mig en glædelig Overraskelse.

Baade *Einar Hanson* og *Karina Bell* bidrager deres til at skabe Interesse for disse to af Bogens Figurer.

Og af den ulykkelige letsindige Laura, der tilhører en Kvindetype, som man paa Tiden for Bogens Fremkomst ikke var tilbøjelig til at beskrive særligt indgaaende, har *Sandberg* i Fru Lilian Järnefeldts Fremstilling faaet et ganske glimrende Udbytte.

Jeg ved ikke, hvad jeg skal beundre mest, de ca. 50 store Dekoratio af Gader, Broer, Paladser, Privathuse, Kroer o.s.v., som er blevet rejst paa Nordisk Films Areal i Valby og den øvrige blændende Teknik, der naar sit Højdepunkt i Fremstilling af Tiberens Oversvømmelse — eller den Træfsikkerhed, hvormed Bogens Aand er overført uskadt fra Romanen til levende Billeder, paa trods af de ca. 70 Aar, der ligger mellem Bogens og Filmens Fremkomst.

Paul Bergsøe

— Kunststopning og Kunstvævning —
(Reparation af Flænger, Huller og brændte Skader etc.)
for Herre- og Damegarderobe.
Repareres som Stoffets oprindelige Vævning og af Stoffets Materiale.
Billigste Sted. Hurtig Levering.
Kunststopperiet, Dannebrogsgade 13, 3.

Usynligt for Skoen forfødes Strømper efter mit ny lovbeskyttede Mønster. Ring til Byen 6252 mellem 2—3 og Strømperne afhentes.
— Provinsordre modtages. —
Hjemmestrikkeriet ved J. Allert
Møntergade 7, 3.

Systue for Børnetøj
samt Kursus for Damer, der selv vil sy deres Tøj.
Fru Ida Frederiksen,
Østergade 33, 3. Sal.
Telf. Byen 1283 y.

1ste Kl.s Pensionat
Fuld Pension Kr. 85.— pr. Md.
Middagsabonnement.
- - Vinkelvej 9. - -
Telf. Nora 7246.

Trælysekroner,
Standerlamper, Klaver- og Bordlamper, Lampetter, Luxusborde, alt i udskaaret Træ, forgyldt eller Naturtræ.
Østerbro's Billedskæreri.
Th. Foskjær.
Horsensgade 14. Tlf.: Øbro 3194 v.

Cigar- & Vinforretningen,
2, Estlandsgade 2.
Kvarterets billigste Forretning med udsøgte Vine og bedste Mærker i Cigarer og Cigaretter.
Chr. Ottosen.
Telefon Vester 1080 x.

Hjemmelavet Konfekt
Aasta Juel
Konfektureforretningen „Mio"
Gl. Kongevej 47
Telefon Vester 648 y.

RADIO
Præcisions-Modtager :: Anlæg for ethvert Formaal :: Indhent Tilbud :: Bedste :: :: Kvalitet :: Billigste Pris :: ::
J. V. Adelsbeck
Tlf. V. 5027 y Tullinsgade 10

Møbelpolstring, Gardinophængning, Gulvtæppearbejde samt alt til Faget henhørende -:- udføres promt og billigt. -:-
FRANZ PETERSEN
Tapetsérer & Dekoratør
ENGHAVEVEJ 18. Telf. V. 707 v.

Montering af Lampeskærme,
Puder, Pøller, Æsker, Tasker m. m
Kursus gives i al Montering.
Bemærk Montren i Foyeren.
K. Nielsen,
Johnstrups Allé 1, 3. Sal.

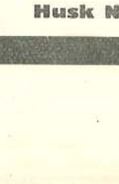
SKRÆDDERIET
„WESTEND"
1ste Kl. Herre- & Dameskræderi.
VESTERBROGADE 65, 2.
(Indgang Westend)
Preskompagniet
Københavns største Specialforretning for Reparation og Omforandring af Herre- og Damegarderobe samt Farvning og chemisk Rensning.
VESTERBROGADE 65, 2.
Telefon Central 14034.

Fodkliniken, Elmegade 2,
ved Nørrebrogade.
Antiseptisk Fodpleje og Fodbade.
Manicure.
Behandling i Hjemmene.
Telf. Nora 4407 y.
Carla Christensen.

1ste Kl. Skræderi.
Stort Prøveudvalg.
Reparationer - Omforandringer - og Vendearbejde udføres. -
Rimelige Priser.
M. Christensen, Telf. Palæ 1020 x. Klerkegade 1.

ISLANDS BRYGGES
ældste Skræderforretning.
1. Kl. Dame- og Herre-Skræderi.
M. Jensen, Isafjordsgade 5.
Telf. Amager 584 x.

H. W. 27 Dannebrogsgade H. W.
Rigt Udvalg i Uldtøj, Strømper og Handsker.
Smukt Linned, Lommetørklæder og Kraver.
H. W. Dannebrogsgade 27 H. W.

Damefrisørsalonen „Chic"
Torvegade 8, St. (Lige ved Knippelsbro)
Elegant Frisering med Ondulation. Medicinske Hovedbade. - Elektriske - Kure mod Haarotfald og Skæl. -
Alt Haararbejde udføres.
Tlf. Amager 5648 x.

Malerirammer,
Portierestænger - Skærmfødder til en gros Priser.
Opforgyldning af Rammer.
Guldlistefabriken,
Gl. Kongevej 39, Baghuset. Tlf. V. 4226.

Den billige Dekoratør
Gardinophængning Kr. 2.00 2.50 3.00
Leverer Gardinstænger, Rullegardiner, Gardiner, Tæpper til billigste Dagspris.
Niedermann & Søn
Tlf. C. 14054. Strandboulevard 23

Cai Lowert forfatter

Festsange og versificerede Taler hurtigt, smukt, originalt.
Vesterbrogade 85, 2. Sal.
Telefon Vester 7926.

Gottfriedt Ohlsen
Værksted for fin Mekanik.
Magstræde 17, 3. Sal.
Reparation af Fotografiapparater og Kinematografer. Fabrikation af - - Radio-Reservedele. -
Telefon: Byen 7705.

Alle Veje fører til —
Urmageren, Victoriagade 1, Kj.
Alle Ure repareres godt med Garanti. Stort Lager af Lomme-, Vække- og Stueure samt Armbaandsure og Urkæder.
Telf. Vester 25 18 v. Husk Nr. 1, Kjælderen. Telf. Vester 25 18 v.

588

C. SCHLEISNER, KONGELIG HOF-FARVERI
TELF. C. 1913 KEMISK TØJRENSNINGS-ETABLISSEMENT TELF. C. 1913

PROGRAM:

MUSIK-PROGRAM:

WALTHER SCHRØDER: Ouverture til Piazza del Popolo.

EFTER PAUSEN:

STEEN JENSEN: Fra Piazza del Popolo.

Fra Piazza del Popolo

Film i 10 Akter efter Vilhelm Bergsøes Roman af samme Navn.

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni — København

Iscenesat af A. W. Sandberg.

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Seemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Schmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853.

Musiken arrangeret og ledet af Kapelmester Steen-Jensen.

Benyt Lillebil-Foreningens Vogne Central 1420 Holdeplads i alle Bydele.

Galle & Jessen Succes Chocolade Succes Chocolade Succes Chocolade Succes Chocolade Galle & Jessen

FRA PIAZZA DEL POPOLO

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820.

De talrige skandinaviske Kunstnere, der er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

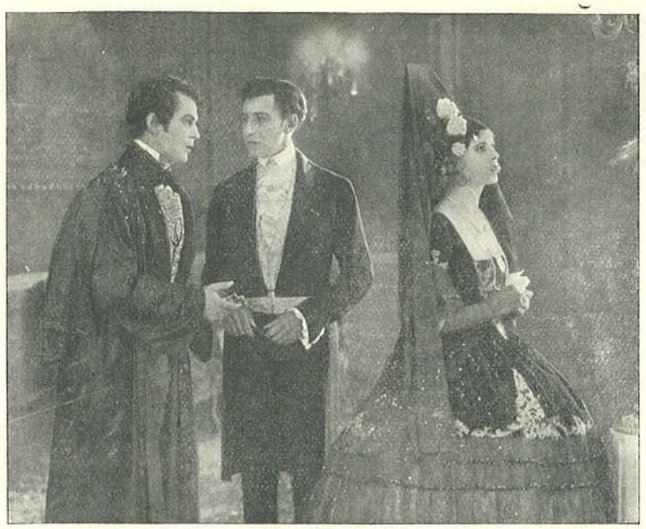

Et Møde paa det store Karneval.

Blandt sine mest lovende Medlemmer tæller Kunstnerkolonien en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

D'Acostas Skurkestreg.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmeligholde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke tilbage for at skrive til den fattige Billedhugger, at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et

dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme. —

Efter Duellen.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer til et Opgør mellem hende og Faderen og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære. . .

Afskeden.

— Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraad Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed.

Han ved imidlertid, at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel, — han kender ikke engang sine Forældre, men ved kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstiller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

PELSVARER
Køb Deres Pelsværk
direkte fra Værksted.
Ingen Butik Ingen dyr Husleje
derfor billige Priser.
Alt Pelsværk repareres og omforandres
til billigste Priser.
Altid sidste Nyheder og Moder.
KAPELVEJ 5 (ved Nørrebrogade). **Tlf. Nora 1745 u**
- VÆRNEDAMSVEJ 9, 1. Sal. Tlf. Vester 7235 -
Ræve af alle Slags til billige Priser.
Privat-Tlf. Nora 1585 v.

— HULSØM —
Vesterbrogade 57, 2. S. Telf. Vester 2 v.
25 Øre pr. Meter
Større Ordrer Rabat

Institut „La Beauté",
Værnedamsvej 1, Mezz.
(over Biografen.)
Klinik for Haarkultur og Skønhedspleje.
Ægte fransk Haar- og Øjenbryns-Farvning.
Korrekt **Page- og a la Garçonne-Klipning.**
Fint Haararbejde i stort Udvalg.
Telf. Vester 8505. *Carl & Kathe Kappel Hansen.*

Mod Graa Haar
bør de anvende det kendte, vandklare Haarvand
Jouventine de Junon
der faas i de fleste Parfumeforretninger samt
i Hovedudsalget
CENTRO, Kattesundet 14, Kjøbenhavn B.

Fru J. Hornung-Jensen's Damefrisør Salon
Fælledvej's Passage 2, ved Brandstationen.
1. Kl. Haararbejde udføres til billigste Priser.
Telefon Nora 1402 u.

Blomsterforretningen „Aaen"
Anbefaler sig med billige, friske Blomster.
Smukke Kranse og Kistedekorationer samt
Buketter og Kurve leveres paa Bestilling.
O. V. Larsen. **Aaboulevarden 5**
Telefon Nora 4773 y

DANSK KUNSTHAANDVÆRK
FINESTE LÆDERPLASTIK OG GYLDENLÆDER
TASKER - PORTEMONNÆER -
TEGNEBØGER - MAPPER ETC.
ALVILDA LUPLAU
H. C. ØRSTEDSVEJ 228
TELEFON VESTER 3332

MASKIN-BRODERI
1. Klasses Forretning med Broderi. Hulsøm, Plisse og Knapper.
Billigste Priser.
Maja Tillebæk, Korsgade 35 B, 1. S.
Telefon Nora 820 y.

Den billige
Cycleforretning og Kleinsmedeværksted
er Niels Ebbesensvej 20.
Symaskiner og Radio-Artikler føres.
Alle Reparationer udføres.
Arnulf Hansen.

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde. — — —

— — — Han hellige sig da ganske ene arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karneval, hvor han funder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et smedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til sin Hustru, og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sandheden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Fra Ambrosio, som som i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han blevet reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klostret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Fra Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvittighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes

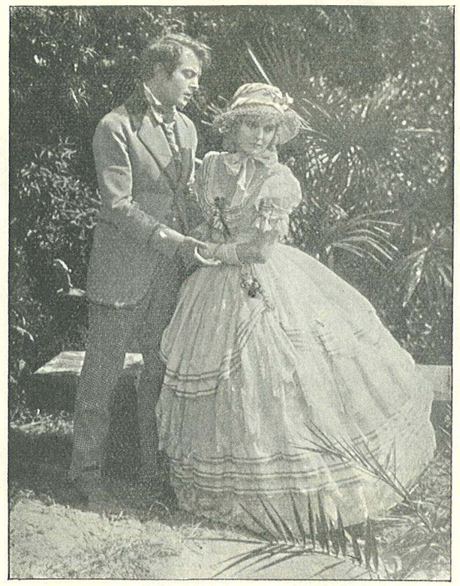

Henry Vernon og Harriet Gram.

ikke alene med sin Elskede, men finder ogsaa sin Fader — en Fader, han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

Udkommet er:
Schrøder
„Love Song"
for Klaver Kr. 1.50
Skandinavisk Musikforlag
Vimmelskaftet 43

Brændselsforretningen „Sunderland"
anbefaler sig med
Kul - Koks - Brænde
— i prima Kvaliteter og til billigste Dagspriser. —
JOH. NIELSEN - BERNSTORFSVEJ 9
Telefon Vester 2652

CARL PETERSEN'S
Møbelsnedkeri
anbefaler sig med alt til Faget henhørende.
*Spec.: **Standere og Chesterfieldborde***
mahognipolerede — altid paa Lager.
*Tlf. Nora 4977 y. Værksted: **Blaagaardsgade 29², o. G.***

Telf. Strand 1674 Telf. Strand 1674
A. JENSEN LUND
SØLVSMED
VENNEMINDEVEJ 9
Alt Arbejde udføres i Tin, Bronce og Sølv.
Rimelige Priser.

For 700 Kr. faar De et komplet
- Chesterfieldsmøblement. -
Garanteret prima Arbejde.
E. Rasmussen,
Hollændervej 6.
Tlf. Vester 2273 u.

Fabrik & Udsalg **Fred. Christensen** af Dukkemøbler og Legetøj.
Bestillinger paa Dukkestuer modtages.
Alt eget Arbejde **19, Elmegade 19,** Alt eget Arbejde

Det sete afhænger af Øjnene, der se —!

Det er paafaldende saa forskelligt den samme Ting eller den samme Sag kan opfattes af forskellige Mennesker. Forleden havde jeg i min Forretning et saadant Tilfælde. 2 Kunder saa begge paa Stof til en blaa Serges Klædning til 130 Kr. De syntes begge godt om Stoffet, men den ene sagde: »Nej, 130 Kr. det er virkeligt for meget, jeg har set Forretninger avertere med en blaa Klædning til 75 Kr., saa maa De ogsaa kunne levere denne Klædning billigere.« Den anden Herre sagde derimod: »Ja, Stoffet passer mig, men jeg er bange, at De ikke kan sy Tøjet ordentlig til den Pris. Jeg plejer jo at give omkring 200 Kr. for saadan en Klædning.« Begge Herrerne har for saa vidt Ret. Den ene Herre har et Sted set et Sæt billigt færdigsyet Tøj — muligvis af tysk Fabrikat — og den anden Herre har sikkert faaet syet i en af de finere Forretninger, der vel leverer gode Ting, men ogsaa tager en god Pris, fordi disse Forretninger ogsaa maa give en ekstra god Kredit. De kan ikke være tjent med at betale saa meget for *Deres* Tøj, fordi der er nogle, der slet intet vil betale.

I disse tre Kvaliteter ligger mit største Salg: 1) til 90 Kr. en svær, blød og kraftig Kamgarns-Serges, en uhyre praktisk og uopslidelig Habit. 2) til 110 Kr. en ekstrafin Serges, en Kvalitet som de bedste, man havde før Krigen, og endelig 3) til 130 Kr. en original, Royal »Yachtklub-Serges«, bedre Stof end dette findes ikke. Alle 3 Priser er for Habit efter Maal med fuldstændig Garanti for Pasning, saaledes, at hvis et Stykke Skræderi paa Leveringsdagen ikke fuldstændig tilfredsstiller en Kunde, bliver det overhovedet ikke udleveret. Ingen Kunde er nu i 18 Aar gaaet fra min Forretning med Skræderi uden at være absolut tilfreds. Habitter bestilt nu, kan, om ønskes, leveres senere, f. Eks. i November og December Maaned. Hvis De i Løbet af den Tid skal have nyt Tøj, bør De aflægge min Forretning et Besøg. Jeg er altid selv til Stede og vil med Fornøjelse fremvise de sidste Nyheder, selvfølgelig uden Købetvang.

Ærbødigst

Rud. Johansen,
Skrædermester,

Heinegade 1, Hjørnet af Nørrebrogade.
Etabl. 1907.

Musik-Program til „Fra Piazza del Popolo",

Samlet og arrangeret af Kapelmester Steen-Jensen.

G. Bizet: Roma-Suite.
G. Smet: Romanita.
Lachaume: Trianon-Suite.
P. Wachs: Pavane.
Gabriel-Marie: Disperazione.
Rivelli: Serenade napoletana.
Zamecnik: Furioso.
Mozart: Symphonie i G. Moll.
Schuman: Symphonie Nr. 3.
Weber: Scene af »Freischütz«.
Wagner: Introduktion til »Den flyvende Hollænder«.
Beethowen: Marcia funebre af Eroica Symphonien.
Willumsen: Jeg kender et Land. (Synges af Koncertsanger *Vilhelm Michelsen.*
Reichhardt: Gamle Minder og Klokkeklang.
H. Rung: Gurre.
I. P. E. Hartmann: Flyv Fugl flyv.
W. Schrøder: Love Song.
Wallin: Mysterioso.
Mozart: Menuet af Symphoni i Es.
Mozart: Allegro af »Tryllefløjten«.
H. C. Lumbye: Britta-Polka.
Massenet: Le Roman d'Arlequin.
Joh. Strauss: Sympathi Polka.
Kragelund: Jomfru vil Du med i Skoven.
Du Puy: Ouverture til »Ungdom og Galskab«.
H. C. Lumbye: Amelie Vals.
Zamenik: Hurry.
G. Bizet: Adagio af L'Arlésienne.
Mozart: Jupiter Symphonien. 1. Del.
Langey: Agitato Nr. 1.
Saint-Saëns: Rêverie du soir.
P. Lacome: Cotillion-Suite.
E. Guirand: Carnaval.
Arditi: Il Baccio Vals.
C. C. Møller: Garibaldi Tappenstreg.
Schuman: Abenlied.
Mendelsohn-Bartholdy: Andante af Italiensk Symphoni.
Meyerbeer: Ouverture til Op. Struense.
Weber: Ouverture til Op. Jægerbruden.
Goublier: Langelus de la mer.
Mendelsohn: Allegro vivace af »Italienske Symphoni«.
Gervasio: Andantino Religieux.
Beethowen: Leonore Ouverture.
Saint-Saëns: Udtog af »Etienne Marcel«.
Schumann: Andante Pathétique.
Gabriel-Marie: Salvo.
O. Langey: Agitato Nr. 3.
N. W. Gade: Hamlet Ouverture.
Bombic: Sacrifice de Nidia.
Bach: Hamlet Ouverture.
Filippucci: Adoration.

Vilhelm Bergsøes Sang fra
„FRA PIAZZA DEL POPOLO":
„Jeg kender et Land",
komponeret af Paul V. Willumsen,
synges af Koncertsanger Vilhelm Michelsen.

Jeg kender et Land, som fra Urtid blev lagt
højt mod Nord, i det rullende Hav.
De bølgende Højder er hele dets Pragt,
hvor Egene grønnes og Tjørnen staar Vagt
som Væbner ved Kæmpernes Grav. —
Ja, vel er du lidet, mit Fædrenehjem,
blev du maalt efter Fattigmands Karv;
men dog gaar dit Ry mellem Folkene frem,
thi Fortiden tog du i Arv!

Nu fylder saa lønlig en Længsel mit Sind,
lig en Fugl gaar det frem imod Nord,
hvor Bøgen vifter i Aftenens Vind,
og Rosen rødmer med blussende Kind
og bøjer sig blysomt mod Jord. —
Ja, Skoven og Vandet og Rørenes Sus,
alt det kan vel findes paa ny;
men hvo skal vel tjælde mit Kærligheds-Hus
og rejse dets Taarne mod Sky?

LEVENDE MALERIER I „FRA PIAZZA DEL POPOLO"

Efter Hunæus: St. Bededagsaften paa Volden.

Efter Bunck: Danske Kunstnere i Rom.

Efter Marstrand: En ung Italiener vifter Fluerne bort fra en sovende Pige

I Handlingens Løb vil man i Filmen »Fra Piazza del Popolo« genfinde adskillige Scener, der er forbløffende naturtro Gengivelser af kendte danske Malerier fra den Periode og de Steder, hvori »Fra Piazza del Popolo« foregaar.

Efter Bloch: En romersk Gadebarber

Det er Instruktør *Sandbergs* gode Idé paa denne Maade at underbygge Tonen og Stemningen fra den svundne Tidsalder og gennem Genkendelsen af disse Billeder bringe os Tiden nærmere ind paa Livet og gøre os mere fortrolig med den.

Af saadanne »levende Malerier« vil vi se *Hunæus'* berømte St. Bededags-Billede af de spadserende paa Volden, og af romerske Scenerier finder vi *Bluncks* Billede af danske Kunstnere i et romersk Osteri med Bertel Thorvaldsen (som ogsaa ellers optræder i Filmens Handling) siddende i Forgrunden.

Og endelig genfinder vi *Marstrands* Billede af en ung Italiener, der vifter Fluerne bort fra en sovende Pige, samt *Blochs* romerske Gadebarber.

Og endelig vil de opmærksomme Tilskuere i Karnevalsscenerne i Rom kunde genfinde det berømte Billede af *Rosenstand* med de fire dansende Masker.

Disse »levende Malerier« har ydermere det store Fortrin, at de ikke virker som stillestaaende »Tableauer« men glider ind som en levende Helhed i den fortløbende Handling.

Fru Ballegaard's
1. Kl. Systue for
KJOLER og DRAGTER
Stefansgade 37.
Telf. Taga 2228 x.

Al Slags Kørsel og Flytning, saavel By- som Landture med -:- 1 Tons Bil besørges. -:-
Moderate Priser.
P. Villumsen, Saxogade 11.
Telf.: V. 7396.

R. Martini's
Cigar- og Vinhandel
27 Gammel Kongevej 27
(Det ny Teater)
Telefon 1123
Alle kendte Mærker føres.
Benyt Automaterne i Pausen, lige over for

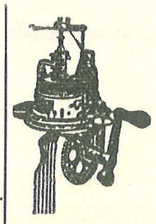

Hjælp Dem selv!
Ved at købe Tidens bedste, fineste og billigste Rundstrikkemaskine **Laborieuse** (Kontant eller Afbetaling) kan selv en svagelig Kvinde have **let og sikkert** Levebrød. Laborieuse tæller og arbejder automatisk. Intet Nerveslid, ingen Støj. Strikker hurtigt Uld, Bomuld og Silketrikotage. Har de fleste Naale. Gratis Undervisning. Betaler sig selv. Skriv til
Hjemmestriknings-Aktieselskabet **Laborieuse,**
Pilestræde 52, 1. København.
Telefon Byen 2431 y.

Damefrisør-Salon
Overgade 42, 2. Sal.
Hj. af Vennemindevej.
Telf. Strand 1992 x. ***E. Pettersson.***
Afredt Haar købes samt forarbejdes.
Graat Haar farves vaskeægte.

Harald G. Mollerup
Sølvsmedie
Øster Voldgade 16 c, v. Østbanen
Specialitet: Haandsmedede Skeer og Gafler til Værkstedspriser
Telefon Palæ 885 y.

1ste Klasses
Møbel-Snedkeri
Oehlenschlægersgade 28.
Specialitet: CHATOLLER
M. ULRICH.

Bevar Sundheden
Spis daglig ægte Honning,
anbefalet af Læger,
fra P. A. E. Müller,
Graabrødretorv 4.
Grundlagt 1829 Telefon Central 6024
Forhandlere overalt.

Gardinophængning
udføres smukt og billigt.
Undervisning i Haandarbejde gives.
Fru C. ANDERSEN
Ægirsgade 51, 2. Sal.

Theuerkauff
Pianoer
Helgolandsgade 1. Tlf. V. 7028.
Præmier: 1910-11-12-13

STENOGRAFI
KØBENHAVNS
STENOGRAFISKE INSTITUT
J. M. JØRGENSEN
PILESTRÆDE 48
OPRETTET 1887 — TELEFON BYEN 4013

Sæber og Parfumer
:: **Righoldigt Udvalg** ::
alle kendte Mærker føres
Christine Lading
Vodroffsplads 19. Tlf. V. 8577.

I Fru Hansen's Pension, Ravnsborggade 6, 1. Sal,
faas altid en særdeles fin Frokostpakke og - - fuld Kost. - -
Telefon Nora 5016.

1. Kl. Systue for Dameskræderi
Syning af Dragter og Kaaber udf.
Rimelige Priser.
Telefon Byen 2457 x
Søstr. Hansens Systue
Tornebuskegade 7, 2. Sal.

Syskole
Fra Januar 1926 aabnes der en Skole for rationel Undervisning efter enestaaende System.
Grundig Undervisning i Klipning, Prøvning og Syning.
Elevarbejderne kan erhverves til Stoffets Værdi.
Nærmere Henvendelse til:
Iwanoff, Cort Adelersg. 4, St., K.

Middagskøkken,
Diner transportable.
Maden er veltillavet og af første Klasses Varer.
11 Kr. for 1 Portion daglig i 6 Dage.
E. M. Hegewald,
Bianco Lunos Allé 2 B¹.
Telf. Vester 5052 y.

Grammofoner. Foto-Apparater.
ENNA
Vimmelskaftet 47

Fru Marie Olsen's
SYSTUE
Blaagaardsgade 3, 1. Sal
Specialitet:
Kjoler til svære Damer.

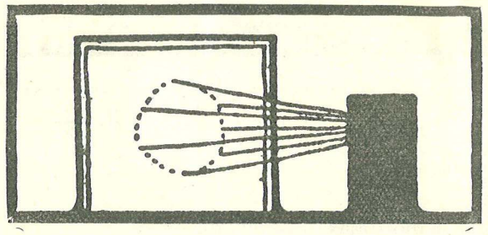

SMAA FILMSBLINK

Et amerikansk Filmstidsskrift har spurgt sine Læsere, af hvilke Grunde, de gaar i Biografteatret.

De 1150 Svar fordelte sig paa følgende Maade:

For at se en Yndlingsstjerne 252
Af Interesse for den Bog, hvorefter Filmen er bygget 255
Fordi Filmen har faaet en god Kritik 193
Paa Grund af Forhaandsreklamen.. 158
For den gode Musiks Skyld 135
I Tillid til Instruktørens Navn 157

Hvis det danske Publikum ligner det amerikanske, maa »Fra Piazza del Popolo« aabenbart have store Chancer for at blive en Succes.

* * *

Den store Sarkofag, der baade i Bogen og Filmen »Fra Piazza del Popolo« spiller saa vigtig en Rolle i Handlingen, blev fremstillet herhjemme af Nordisk Films Tusindkunstner *Carlo Jacobsen* og transporteret til Rom (den vejede 1000 Kilo) og opstillet i Villa Falconieris Park. Her blev den beundret af en berømt Videnskabsmand, der havde Villaen som Æresbolig, og han bad, om Sarkofagen maatte blive staaende, naar den var benyttet til Filmen. Ved en Fest paa Villaen tog en anden Berømthed, Direktøren for de offentlige Monumenter, Sarkofagen i Øjesyn og erklærede, at den fortjente at opstilles *inde* i Villaen, beskyttet mod Vind og Vejr. Og fornylig har samme Sarkofag endog nydt den sjældne Ære at blive indlemmet i et Musæum — en sjælden Succes for en dansk Filmsrekvisit.

* * *

Da *Olaf Fønss* maskeret som Munken Fra Ambrosio vandrede ned ad Vejen gennem den romerske Campagne, kom de italienske Bønder hen til ham, kyssede hans Krucifiks og bad ham give dem sin Velsignelse — og det voldte meget Besvær at forklare dem, at det ikke var en virkelig Munk — unægtelig en Kompliment til hans Maskeringsevne!

TH. DROST & CO., A/S.
Drost Special-Mærker
KUL og COKES
Tlf. 6036. Frederiksberggade 28. **Tlf. 6036.**

JOHN L. SEATON'S OLIER
ENEREPRÆSENTANT:
B. C. LONSDALE
J. E. OHLSENSGADE 1 *TLF.: ØBRO 4435*

Gustaf B. Elmgren's Skræderforretning
Møllegade 8 *(ligeved Hjørnet af Nørrebrogade).*
Alt til Faget henhørende udføres.
Stof modtages til Forarbejdning.
Oppresning og Reparationer udføres til billigste Priser.
8 Aars Praksis hos A. C. Illum.
Husk **Møllegade 8.** -:- *Telf.* **Nora 4087 v.**

Køb direkte fra Værksted
og De sparer mindst 50 %.
Fint udførte Bogskabe. — Trefløjede Salonskabe.
Fritstaaende Skriveborde saavel Mahogni som Eg.
Snedkerværkstedet Tlf. Øbro 2203 v. **Grenaagade 3**

Skotøjsmagasinet
A. Houlberg-Nielsen
H. C. Ørstedsvej 66
Moderne Skotøj
Stort Udvalg. Billige Priser.

1. Kl. Systue for
Hatte, Lampeskærme og Børnekjoler.
H. Hansen,
Tornebuskegade 5, 3. Sal.

Paa Ratebetaling
leveres Kjoler, Bluser i Uld og Silke, Pjekkerter, Frakker, Regnfrakker, Klædninger, Overfrakker.
—:— Bestillinger udføres fikst og solidt. —:—
Udbetaling efter Aftale.
N. C. Rasmussen, Bagerstræde 3.

Transportkompagniet „Allegro",
Peter Hvitfeldsstræde 16.
Ring til **Byen 1603 v** efter **Bude** og **Biler.**
Alle Flytninger besørges.

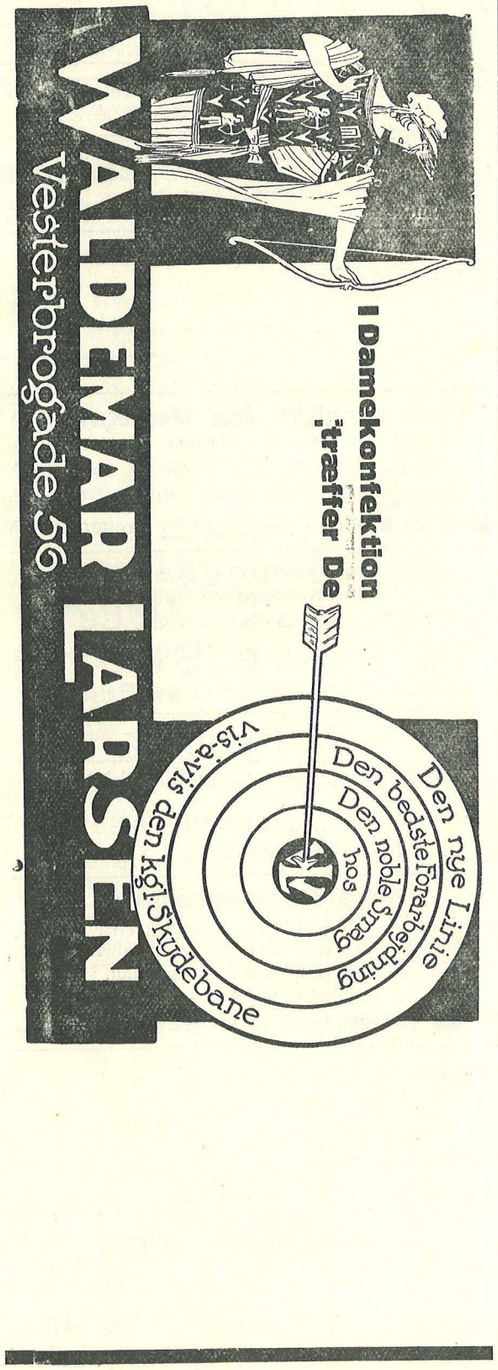

BREVKASSE

Kino-Palæets Magasin.

Vær venlig og oplyse os om Filmen Karl XII har været opført tidligere i København.

Svar udbedes i »Kino-Palæets Magasin« da det gælder et Væddemaal.

Med Tak. *Kinogængere.*

Nej!

Men der gik i sin Tid i »Kinografen« en svensk Film »Karl XII's Kurér«, hvori *Gösta Ekman* ogsaa spillede Hovedrollen.

* * *

Xenia. Ja, flere af Filmsstjernerne har produceret sig som Forfattere: *Fairbanks* har skrevet »Lev Livet leende«, *Chaplin* har skrevet en Bog om sin Europarejse, *Pola Negri* har udgivet »Livet og Drømmen i Filmen«, *Valentino* har offentliggjort sin Rejsedagbog i et engelsk Tidsskrift, og udgivet en Digtsamling ved Navn »Dagdrømme«, *Milton Sills* skriver paa Filmens Historie og *Hobart Bosworth* m. fl. arbejder paa deres Memoirer.

* * *

Max. »Karl XII« 2. Del har lige haft Première i Stockholm — og den vil selvfølgelig komme frem paa Kino-Palæet. Den siges at være endnu bedre end 1. Del.

* * *

Kære K.-P. M.

Vær venlig at oplyse mig om en Ting, som er mig meget vigtig, da det gælder et *stort* Væddemaal.

Er *Stina Berg*, som spillede i »Hendes lille Majestæt«, der gik paa »Kinopalæet«, gift.

Jeg siger Nej!

Svar rigtigt hurtigt.

Kara.

De har tabt Væddemaalet. *Stina Berg* er gift med den svenske Skuespiller *M. Carlsson.*

SPECIELT FOR DAMERNE

KJOLER

Fru SADIL JENSENs Kjolemagasin
ROSENGAARDEN 9II
FIKSE SELSKABSKJOLER
MANGE SMUKKE STOFFER - BILLIGE PRISER
TELEFON BYEN 1968 x

Blomsterforretningen „Cosmopolite"
Elsira Jensen.
Al Blomsterarrangement udføres.
Rosenørns Alle 36. *København V. Telf. Nora 7059*

Dame-Fodtøj direkte fra Fabrik
Ratebetaling indrømmes.
- Kapelvej 23 -

SYSTUE FOR KJOLESYNING
Nørrebrogade 192¹. Tlf. Taga 3328 y.
Kjoler syes fra 7 Kr. — Damerne kan faa Stof klippet, riet og prøvet til Hjemmesyning.
Alma Nielsen.

Damefrisør-Salonen
Nordre Frihavnsgade 36
Hj. af Marstrandsvej.
Hovedbade, Ondulation, Ansigts Damp- og Lysbade med Massage. — Elektrisk Behandling.
— Haar købes og forarbejdes. —
Telefon Øbro 3374 x. ***Thora Hansen.***

Damer! Se den nye Mode-Salon.
Sidste Pariser Nyheder. — Billigste Priser.
27, Vesterbrogade 27.
gennem Porten.

Sælg Deres Klude,
Møbler, Klæder,
Fodtøj, Flasker og alle gode, brugte Ting købes til højeste Pris, Bilen afhenter — **Dødsboer og** Pulterkamre
Pakhuset H. P. Hansen — Tlf. V. 7988
- OEHLENSCHLÆGERSGADE 42 -

Bomuldskjoler, **Morgenkjoler, Kitler samt Damelinned. Alt af eget Fabrikat i bedste Kvaliteter til meget lave Priser.**
- Manufaktur og Strømper i stort Udvalg. -
Københavns Bomuldskjoleforretning
Ny Kongensgade 19. **Telefon Byen 4986.**

Buntmagerværkstedet
6, Sommerstedsgade 6.
Reparerer og omforandrer ALT PELSVÆRK til billigste Priser. Bestillinger modtages paa alt i KRAVER, MUFFER og SKINDKAABER. Rensning af hvide Ræve. Skindkraver -:- paasættes Frakker. Skindfoer sættes i Kaaber. -:-

FRU MARY SAND
KØBMAGERGADE 22, 2. SAL
(BENYT ELEVATOREN)
SALON FOR KJOLESYNING
KOSTUMER OG FRAKKER
ELEGANT SNIT

Paris Nyeste Franske Silkeundertøj, Modelkjoler, Strømper, Handsker, Boudoirtøfler, Toiletartikler e. t. c.
Else Schalburg,
Tordenskjoldsgade 25, 3. Sal.
Tlf.: Byen 5283 v. — — Træffes Kl. 1—5.

Modemagasin „Lisette",
Vanløse Allé 5.
Altid sidste Nyheder i Dame- og Børnehatte til billigste Priser.
Lampeskærme, Thedukker, Puder og Pøller monteres.
Specialitet: Hatte paa Bestilling.

12193

A/S KINOGRAFEN

FRA PIAZZA DEL POPOLO

SKUESPIL I 10 AKTER

EFTER

VILHELM BERGSØES ROMAN

25 Øre.

Fra Piazza del Popolo.

Film i 10 Akter
efter Vilhelm Bergsøes Roman
af samme Navn.

Fremstillet af
Nordisk Films Kompagni, København.

Iscenesat af
A. W. Sandberg.

P. BUSCH, AARHUS.

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Scemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Scmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853.

Fra Piazza del Popolo.

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820. De talrige skandinaviske Kunstnere, som er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

Et af de mest lovende Medlemmer af Kunstnerkolonien er en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og Skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmeligholde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke til-

bage for at skrive til den fattige Billedhugger at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer til et Opgør mellem hende og Faderen, og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde

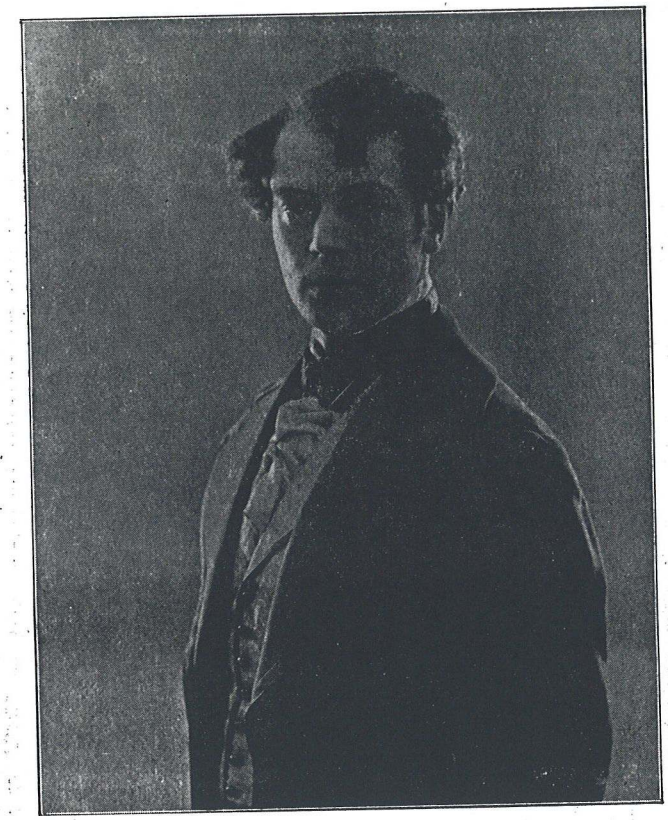

et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære . . .

— — —

Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraads Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke, unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed.

Han véd imidlertid,

at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel, — han kender ikke engang sine Forældre, men véd kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstiller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

— — —

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde. —

— — —

Han helliger sig da ganske sine arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karneval, hvor han finder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et snedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til Hustru og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

— — —

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sand-

heden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Far Ambrosio, som i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han bleven reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klosteret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Far Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvittighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes ikke alene med sin Elskede, men finder ogsaa sin Fader — en Fader, han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

588

Från Piazza del Popolo

Från Piazza del Popolo

En berättelse om skandinaver i Rom efter Vilhelm Bergsøes novellcykel, för filmen av

Sam Ask.

❖

En film, tillhörande Nordisk Films jubileumsproduktion och iscensatt av A. W. Sandberg.

HUVUDPERSONER:

Olaf Malm ..... *Olaf Fønss*
Christian ..... *Philip Bech*
Sigrid Olaisen ..... *Henny Geermann*
Henry Vernon ..... *Einar Hanson*
Harriet Gram..... *Karina Bell*
Laura... ..... *Lillan Järnefelt*
Cavaliere d'Acorda ..... *Robert Schmidt*
Benedetto ..... *Torben Meyer*
Marietta ..... *Karen Caspersen*

❖❖

ENSAMRÄTT:

Aktiebolaget Continentalfilm

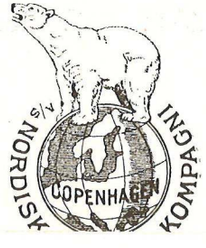

EINAR HANSON

VI BEFINNA OSS I 1820-TALETS ROM. påvarnes och den katolska kristenhetens huvudstad, men också konstens heliga stad, dit musernas dyrkare från alla land vallfärdade.

En ny tids stigande tolerans hade omsider öppnat den eviga stadens portar för konstens förut utestängda adepter från protestantismens länder, bland vilka en ständigt växande ström av konstnärer från Skandinavien med dansken Thorvaldsen i spetsen utgjorde ett betydelsefullt inslag.

Olaf Malm, en ung, norsk bildhuggare, hade fylld av arbetsglädje och glänsande förhoppningar kommit till Rom blott för att med ens finna, att all hans konstnärliga strävan var hopplös och utan mening. "Antiken har gjort allt, och jag är överflödig", var den förkrossande uppfattning, han som så många andra kommit till under det överväldigande intrycket av forntidens och renässansens till synes oupphinneliga mästerverk. Leran torkade på hans kavalett, och hans tid förgick i håglöst grubbel, då ett besök från hemlandet med ens ryckte upp honom ur hans letargi. Det var hans mäcenat, sågverksägare Olaisen, som tillsammans med sin hustru och sin dotter, Sigrid, kom på turistfärd till Italien och naturligtvis brann av iver att se, vad hans skyddsling åstadkommit i den eviga staden.

Sigrid var Malms älskade sedan hans tidiga ungdomsår och hoppet att en gång vinna henne hade alltid varit den hemliga sporren i all hans konstnärliga verksamhet.

Och som så ofta i livet, visade sig även nu kärleken i stånd att åstadkomma under. På tre dagar utförde Malm ett utkast i lera till en Psychebild, bärande Sigrids drag, vars stämningsfulla skönhet t. o. m. väckte Thorvaldsens beundran. Den förtjuste Olaisen beställde bilden i marmor, och det beslöts att Sigrid under verkets fortskridande skulle stå modell till dess huvud. Den tid, som nu följde, var den lyckligaste i Malms liv, och då Sigrid en månad senare tillsammans med sin familj reste vidare till Napoli, var hon hans, som de båda trodde, för livet. Men de kommo överens om, att icke låta hennes föräldrar veta något om deras förbindelse, förrän marmorbilden av Psyche stod färdig.

Efter ännu en månads arbete var verket äntligen fullbordat, och full av glada förhoppningar beredde sig Malm att följa efter sin älskade till Napoli, då han drabbades av en blixt som från klar himmel. Ett brev från sågverksägaren underrättade honom om, att Sigrid stod i begrepp att ingå äktenskap med en rik engelsman, Sir Charles Vernon, vars bekantskap familjen Olaisen gjort i Italien. I vild förtvivlan krossade Malm med ett väldigt hammarslag huvudet på sitt mästerverk, som ju bar dragen av den falska kvinna, vilken liksom den konst, han numera fann meningslös, så grymt svikit honom.

Föga anade han, att såväl han själv som Sigrid voro offer för en lumpen intrig. Smickrad av den rike engelsmannens frieri, hade Olaisen för att med ens avskära den förbindelse med Malm, som han insåg vara anledningen till dotterns motvilja mot det lysande giftermålsanbudet, utan hennes vetskap avsänt det ödesdigra brevet.

Skadeglad meddelade han Sigrid, vad han gjort, men hans triumf förbyttes med ens i raseri, då hon lät honom veta att bandet mellan henne och Malm var starkare, än vad han någonsin kunnat ana. Sigrid bar Olaf Malms barn under sitt hjärta.

Förskjuten av den förgrymmade fadern, fann den olyckliga en vän och beskyddare i sin försmådde friare, Sir Charles Vernon, och tre dagar senare anlände hon i dennes sällskap till Rom för att uppsöka Olaf Malm. Men hon kom för sent. Av en vän till den älskade, bildhuggaren Christian, fick hon veta, att Malm vid räddandet av ett människoliv omkommit under en översvämning av Tibern. Hans lik hade visserligen icke blivit funnet, men det var intet tvivel om, att floden slukat honom.

Vår berättelse går nu ett fjärdedels sekel fram i tiden till "Guldålderns" Danmark.

På etatsrådets Grams lantställe vid den idylliska Furesöen var det "Store Bededagsaften" år 1850 två gäster till middag — den italienske bankiren, Cavaliere d'Acorda, tillsammans med vilken etatsrådet låg i vidlyftiga spekulationer, och Henry Vernon, en ung student, vars affärer Gram hade om hand. Etatsrådet mottog nämligen från okänt håll i England 10,000 daler om året för Vernons räkning. Vem den unge mannen egentligen var, och varifrån han härstammade var för övrigt en hemlighet.

Med allt annat än blida ögon såg d'Acorda den förtroliga vänskap, som rådde mellan Henry Vernon och hans affärsväns dotter, den adertonåriga Harriet. Italienaren hade nämligen med hela sin sydländska naturs våldsamhet förälskat sig i den unga flickan, och även försäkrat sig om hennes faders samtycke till sitt frieri. I Henry misstänkte han med skäl en farlig rival, och redan samma dag skulle hans värsta aningar besannas.

Medan d'Acorda och etatsrådet vid ett glas vin dryftade sina mångahanda affärer, strövade Henry och Harriet omkring i parken. Här fick den unge mannen äntligen mod att yppa en kärlek, som hänsynen till hans osäkra sociala ställning hittills förmått honom att förtiga. Och till sin glädje fann han, att hans känsla var besvarad. Harriet älskade honom sedan länge. För henne var han densamme, vare sig han var en rik mans son, eller som vår frälsare född av den fattigaste bland kvinnor.

Men d'Acorda var en man, som icke skydde något medel för att nå sina syften. Genom en tillsammans med Henrys falske vän, löjtnant Brandt, igångsatt intrig fick han Harriet att tro, att Henry varit henne otrogen, och i vild förtvivlan bröt den unga flickan förbindelsen med en man, som efter allt att döma var ovärdig hennes kärlek.

Tillsammans med sin far och den triumferande d'Acorda, som nu såg fältet fritt för sina planer, lämnade hon därpå Danmark för att i den fjärran södern, i Italien, söka glömska av den olycka, som grusat hennes liv. Henry hade under tiden drabbats av ännu ett fruktansvärt slag. På etatsrådets kontor fick han en dag meddelande, att hans mor var död, och att hans styvfar indragit det till honom hittills utbetalade årliga underhållet. I ett efterlämnat brev avslöjade hans mor nu hemligheten av hans härkomst. Han var son till Sigrid Olaisen och bildhuggaren Olaf Malm, som funnit sin död i Tibern. Kort före hans födelse hade Sigrid i sin förtvivlade belägenhet antagit Sir Charles Vernons giftermålsanbud, och då Henry kom till värl-

den, lovade styvfadern att sörja för gossen på villkor, att hans hustru för alltid avstod från barnet. Henry hade därpå sänts till Köpenhamn, där hans mor likväl kunnat följa hans liv genom brev från sin gamla trotjänarinna, Mary, i vars vård hon lämnat den lille. Det hade varit hennes enda glädje i den tröstlösa tillvaro, som nu lyktats.

Förkrossad av sin dubbla olycka, önskade sig Henry själv döden, då ett samtal med hans trofaste vän, Frederik From kom honom att med nytt levnadsmod se på tillvaron.

"Arbeta och bliv någonting här i världen och låt henne, som du förlorat, se att du är en man!" var vännens manliga råd. Och med lyftad panna beslöt Henry att åter bjuda sitt oblida öde spetsen.

Tre år senare finna vi Henry Vernon i vimlet på den stora karnevalen i Rom, omgiven av vänner ur den skandinaviska konstnärskretsen från Piazza del Popolo, där Olaf Malms gamle kamrat, Christian, numera var en allmänt vördad nestor. Livet hade stålsatt den en gång så veke Henry och givit honom kraft att bära saknaden av den kvinna, som han likväl aldrig upphört att älska.

På kvällen deltog han tillsammans med ett par vänner i en stor kostymbal i det förnämliga Palazzo del Rivoli, där hela Roms ari-

stokrati stämt möte. Halvt som i en dröm lät han sig ryckas med av festens vimmel för att plötsligt finna sig stå öga mot öga med henne, som ständigt var i hans tankar. Med smärta erfor han, att Harriet besökte balen i sällskap med sin man, furst Pisani — den forne Cavaliere d'Acorda.

Olyckliga spekulationer hade bragt hennes far helt i den falske italienarens våld, och för att rädda honom undan ruin hade Harriet, för vilken allt efter brytningen med Henry ändå var likgiltigt, omsider gått in på att bliva d'Acordas hustru. Men då Henry nu bad henne om ett samtal, avvisade hon honom bestämt. Intet kunde ju utfylla den klyfta, som hans förmenta trolöshet öppnat mellan dem. Inträngande besvor Henry henne att höra på honom, då de båda överraskades av furst Pisani, som fylld av oro och svartsjuka genast förde sin hustru bort från balen. Och för att förhindra ett ytterligare sammanträffande med den rival, han aldrig upphört att hata och frukta, for han följande dag med Harriet till sin ensliga, svårtillgängliga villa långt ute på kampagnan.

Ett par dagar senare fick Henry genom brev från From i Köpenhamn till fullo avslöjad den skändliga intrig, som en gång kros-

sat hans kärlekslycka. Fast besluten att till vad pris som helst nu rättfärdiga sig för Harriet, begav han sig genast ut till Villa Pisani. Avvisad av furstens betjäning, inträngde han över muren i parken, där han verkligen lyckades träffa Harriet och få ett samtal med henne. Men den glädje hon erfor, då hon nu fick veta, att Henry aldrig svikit henne, förbyttes med ens i hopplös förtvivlan vid tanken på den olyckliga belägenhet, vari det ödesdigra misstaget fört dem båda. Ty Henrys uppmaning att fly med honom från den man, som bedragit dem bägge, avslog hon bestämt. "Det är min plikt mot Gud att bära det kors, jag själv tagit på mig!"

Med djupt vemod skildes de båda älskande efter ett farväl, som bägge ansågo gälla för hela livet.

På väg mot utgången till villan hejdades Henry av Marietta, furstinnans kammarjungfru. Hon meddelade honom, att fursten just anlänt från Rom och besvor den främmande signoren att för furstinnans skull icke låta se sig av den i sin svartsjuka nästan otillräknelige Pisani.

Motvilligt gav Henry efter för flickans begäran och drog sig ett stycke upp i parken för att låta husets koleriske herre i all dess glans passera. Men saken visade sig mera kritisk, än vad han någonsin kunnat ana. Varskodd om hans närvaro av sin påpasslige betjänt, Benedetto, lät Pisani under förevändning, att en tjuv inträngt i villan, beväpnade lakejer genomsöka parken i alla riktningar. Nära att bli upptäckt sökte Henry till sist sin tillflykt i en antik marmorsarkofag, som i skuggan av dystra cypresser stod i en avsides del av trädgården. En vidrig slump ville, att han här skulle bli funnen av fursten själv, som på väg tillbaka till villan ensam passerade platsen. Åsynen av Henrys belägenhet ingav den rasande mannen en djävulsk idé. Med uppbjudande av all sin styrka ryckte han loss den ekstock, som höll upp det tunga locket till sarkofagen. Med en hård duns föll detta igen över marmorkistan, hermetiskt tillslutande densamma och överlämnande den däri inspärrade åt en levande begravens hemska öde.

Samma afton for furst Pisani tillsammans med sin gemål tillbaka till Rom, sedan han givit betjäningen i villan sträng order att icke låta någon i hans frånvaro beträda parken. Med hemlig skadeglädje räknade han de timmar och minuter, som ännu kunde återstå hans olycklige rival att under ohyggliga kval leva, och med en röst, som skalv av ondskefull triumf, försäkrade han sin hustru, att hennes "danske älskare skulle hon aldrig mer återse."

Furstens beteende vid avresan hade emellertid väckt Mariettas misstankar. Flickan begav sig tillbaka till den plats i parken, där hon skilts från Henry, och upptäckte sålunda till sist sarkofagens hemlighet. Men alla hennes försök att rubba det centnertunga kistlocket voro fåfänga. Så förflöt en lång natt, fruktansvärd för den inspärrade, då Marietta äntligen kom att tänka på en man, hon kunde våga vända sig till för att få hjälp.

Det var fransiskanermunken fra Ambrosio, en man vars uppoffrande gärning för andras väl för honom öppnat alla dörrar och alla hjärtan. Furstinnan Pisani hade i honom ett trofast stöd i det välgörenhetsarbete, som utgjorde den enda förströelsen i hennes olyckliga liv.

Hämtad av Marietta från sitt i närheten belägna kloster, lyckades den jättestarke munken verkligen få upp sarkofaglocket och befria den inspärrade. Föga anade den gamle, att den unge man, vars liv han sålunda räddat, var hans egen son. Fra Ambrosio var nämligen ingen annan än den forne konstnären Olaf Malm, genom ett försynens under räddad från döden i Tiberns böljor åt en ny och i hans egna ögon rikare livsuppgift i San Vitos kloster.

Sedan Marietta behändigt lockat bort vakten, förde fra Ambrosio den räddade i säkerhet över parkmuren och till San Vitos kloster, där Henry under den gamles ömma vård snart blev så pass återställd, att han kunde återvända till Rom.

De följande veckorna tillbragte Henry som rekonvalescent tillsammans med Christian i en liten för sitt sunda läge bekant bergsby på gränsen till kampagnan. Här blev han en dag upptäckt av sin fiende, furst Pisani, som med förskräckelse såg, att den rival, han trodde förmultna i den antika sarkofagen, ännu levde, när som helst färdig att utkräva en hämnd, varpå blotta tanken kom Pisani att skälva.

"Men om han också har nio liv som katten, skall jag taga dem alla! Tusen scudi för en god idé!" lödo furstens ord till Benedetto, sedan han tillsammans med denne undersökt den tomma sarkofagen.

Och som så ofta förut var det icke heller nu förgäves, som Pisani vädjade till sin skurkaktige betjänts girighet. Genom ett skickligt utställt försåt lockades Henry samma kväll till Villa Pisani och hade där otvivelaktigt blivit bragt om livet, om icke Harriet, som med Mariettas hjälp kommit sin mans och dennes förtrognes onda planer på spåren, fått tillfälle att ge honom en varning. Nu fastnade fur-

sten i sin egen fälla, och genom en rad ödesdigra tillfälligheter kom det misslyckade anslaget slutligen att kosta honom själv livet.

Sent på natten anlände Christian, fylld av oro för sin unge väns säkerhet och åtföljd av ett par gensdarmer till villan, där även fra Ambrosio, eftersänd av furstinnan som hjälpare i nöden, infunnit sig. Med förvåning igenkände den gamle bildhuggaren i den grånade munken sin ungdomsvän, Olaf Malm.

"Är ni den Olaf Malm, som en gång var Sigrid Olaisens trolovade?" inföll nu Henry med av sinnesrörelse skälvande stämma. Då fra Ambrosio bekräftade detta, förstod Henry, att han stod inför sin som död ansedde far. Som förstenad lyssnade den gamle munken till den unge mannens förklaring för att därpå med bävande hjärta trycka sin så underligt funne son till sitt bröst.

Så kom den dag, då Henry och Harriet tillsammans skulle fara hem till de gröna bokskogarnas land högt uppe i Norden — till Danmark, där kärlekens lycka väntade dem. Förgäves sökte de övertala Henrys far att följa dem — att "återvända till livet och sin konst."

Men fra Ambrosio vägrade bestämt. Han ville icke överge sin gärning i San Vito, som han visste skulle bestå, ty den var huggen icke i snart förvittrad marmor, utan i det levande ordets hälleberg. I djupa tankar såg den gamle vagnen med hans båda barn försvinna i en vägkrök på kampagnan för att därpå själv långsamt styra stegen tillbaka till den stilla boning, där hans en gång så oroliga ande till sist funnit frid och glömska.

Wernqvist & C:is Boktr., Stockholm 1925.

Tryckt hos
Wernqvist & C:is Boktryckeri
Stockholm
1925

Im Banne der ewigen Stadt

Karina Bell

Im Banne der ewigen Stadt

Drama in einem Vorspiel und sechs Akten

Regie: A. W. SANDBERG

HAUPTDARSTELLER:

Olaf Malm	**Olaf Fönss**
Christian Berg	Philip Bech
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Seemann
Bankier Gram	Egill Rostrup
Harriet, seine Tochter	**Karina Bell**
Fürst Pisani	Robert Schmidt
Henry Vernon	**Einar Hanson**
Esther	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Marietta	Karen Caspersen
Frederik From	Carsten Wodschow

HERSTELLER: A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI - KOPENHAGEN

VERLEIH FÜR DEUTSCHLAND:

DEUTSCH-NORDISCHE FILM-UNION G. M. B. H.

BERLIN SW 48, FRIEDRICHSTRASSE 13

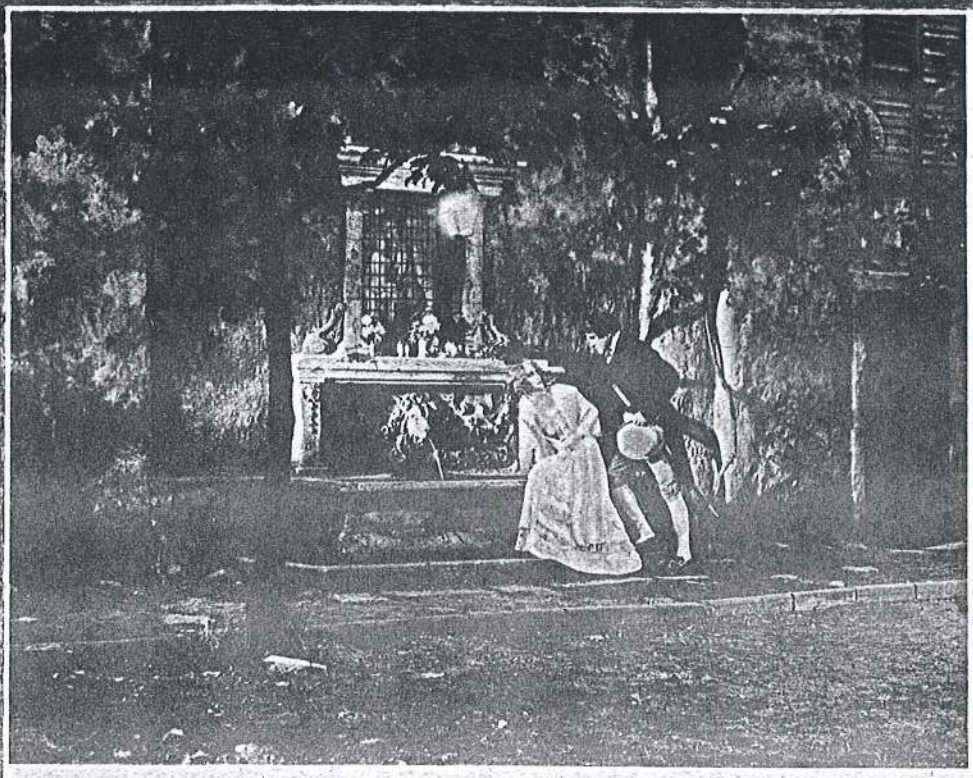

Wir befinden uns im Rom der dreißiger Jahre des vergangenen Jahrhunderts. Die ewige Stadt war zu jener Zeit der Wallfahrtsort, wohin die Jünger der Kunst aus allen Ländern zogen. Die nordischen Künstler hatten ihren Treffpunkt am Brunnen auf dem Piazza del Popolo. Zu den begabtesten Künstlern der skandinavischen Gemeinde gehörten Christian Berg, ein junger dänischer Maler, und sein Freund Olaf Malm, ein norwegischer Bildhauer. Eines Tages kam Malms Gönner, der reiche Sägewerksbesitzer Olaisen, mit seiner Frau und seiner Tochter Sigrid nach Rom. Bei dem Besuch der Familie Olaisen in Malms Atelier konnte der Bildhauer ihnen eine soeben in Ton fertiggestellte Figur zeigen, deren Antlitz eine große Aehnlichkeit mit dem Gesicht Sigrids hatte. Die Figur — eine Psyche — gefiel nicht nur dem Herrn Olaisen ausnehmend, sondern er entschloß sich sogar, sie durch Malm in Marmor ausführen zu lassen und gab die Erlaubnis, daß Sigrid für den Kopf Modell stehen durfte. Die folgende Zeit, da der Bildhauer an seiner Marmorstatue arbeitete, verging für Olaf Malm und Sigrid wie in einem glücklichen Traum. Aber schließlich kam doch der Tag, an dem die Stunde der Trennung schlug, da die Familie Olaisen nach Neapel weiterreisen sollte. Malm gab Sigrid einen Schlangenring als Pfand seiner Liebe, aber sie kamen überein, daß niemand von

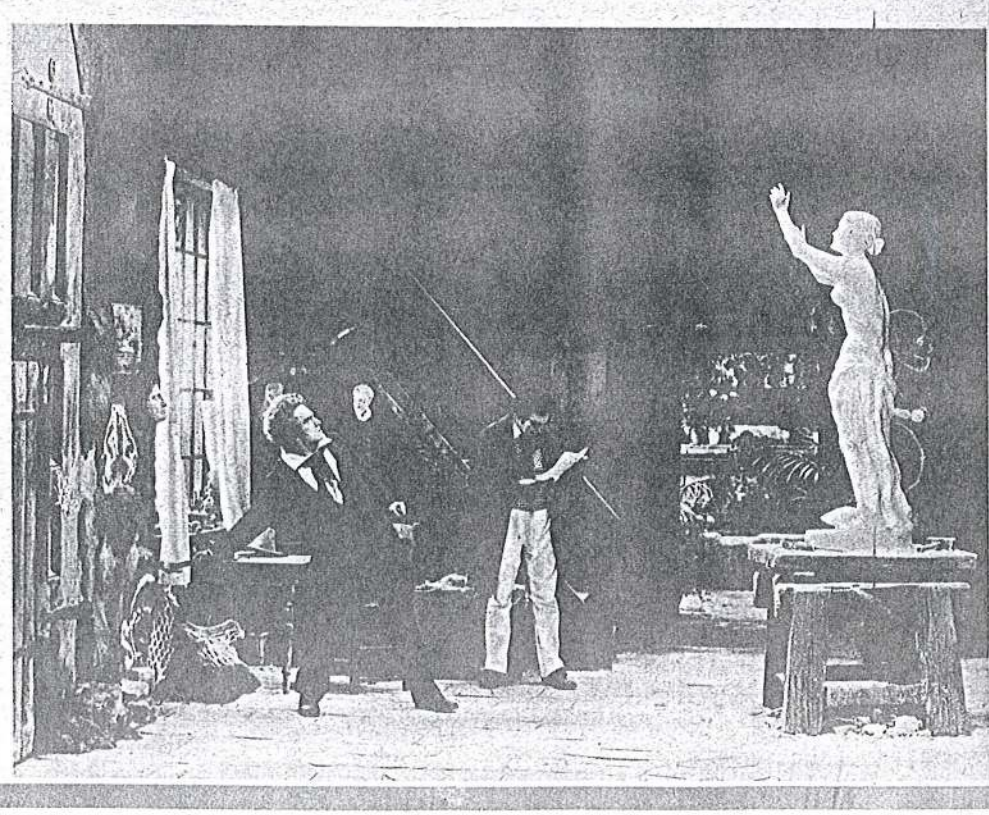

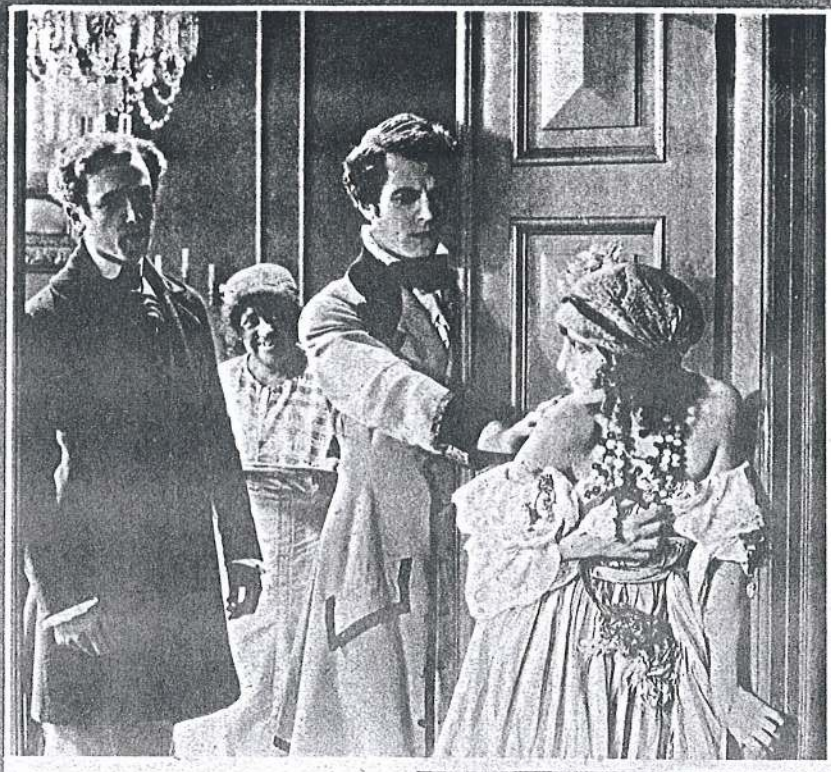

andere Pläne mit seiner Tochter. Ein reicher Engländer, Sir Charles Vernon, gab Olaisen zu verstehen, daß er Sigrid liebe und sie mit seiner Einwilligung heiraten wolle. Daraufhin schrieb der Sägewerksbesitzer, noch bevor Sigrid um ihre Meinung befragt worden war, an Malm und teilte ihm die Verlobung seiner Tochter mit. Für Malm kam

ihrer Liebe wissen sollte, bevor die Psyche fertig war und Malm ihr nach Neapel folgen und bei dem Sägewerksbesitzer um Sigrid werben konnte. — Der alte Olaisen aber hatte ganz

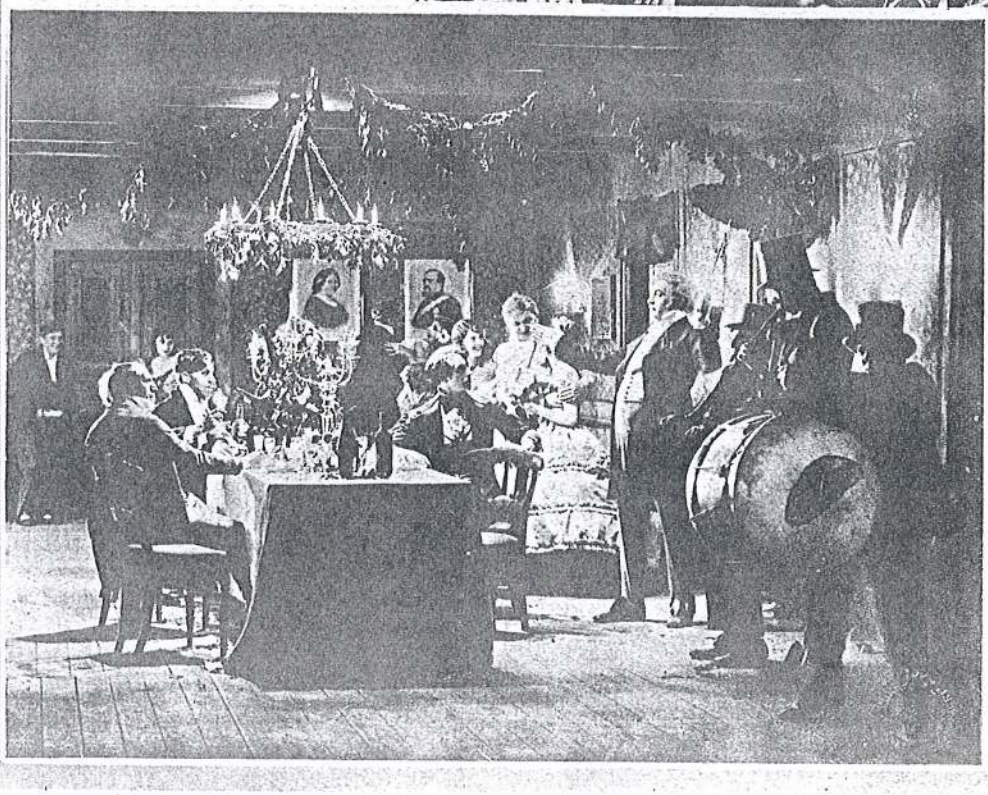

diese Nachricht wie ein Blitz aus heiterem Himmel, und in einem ersten Anfall der Verzweiflung zertrümmerte er die vollendete Psyche. In diesen Tagen wurde Rom von einer furchtbaren Naturkatastrophe heimgesucht. Der Tiber trat über seine Ufer und richtete furchtbare

Verwüstungen an. Todesmutig nahm Malm an den Rettungsarbeiten teil.

In Neapel aber kam es zwischen Sigrid und ihrem Vater, der sie zwingen wollte, Sir Charles Vernon zu heiraten, zu einer Auseinandersetzung, und als Sigrid ihrem Vater gestand, daß sie ein Kind von Malm unter ihrem Herzen trage, wurde sie von dem alten Olaisen

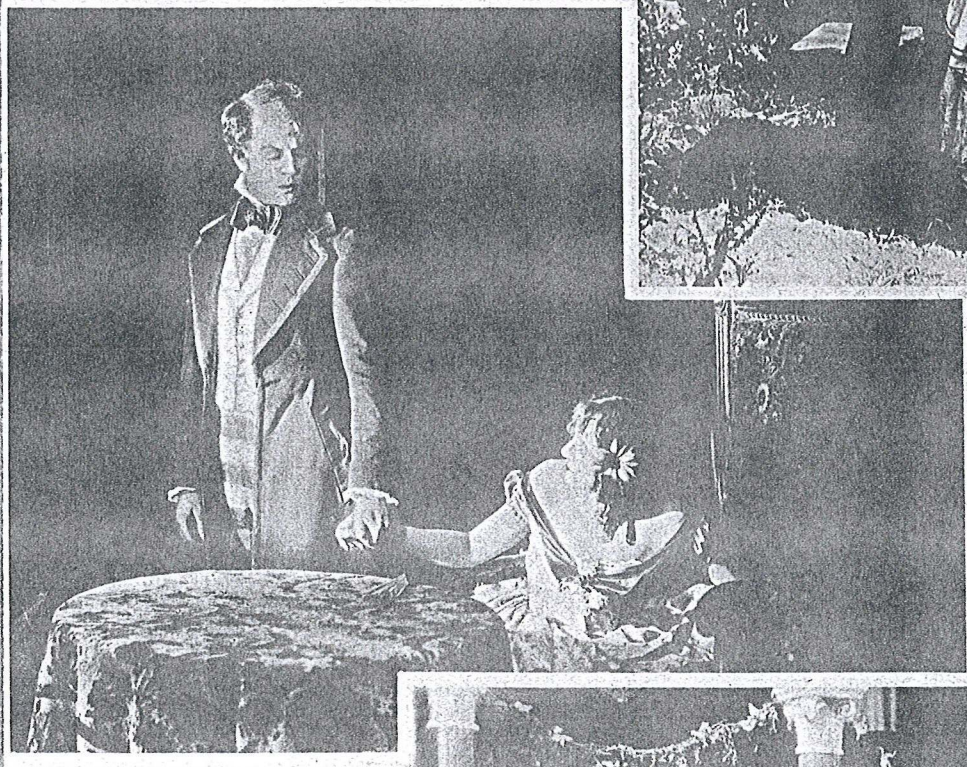

geführt, und er war spurlos verschwunden geblieben. —

Etwa zwanzig Jahre später befinden wir uns auf dem Landsitz des Bankiers Gram an dem

aus dem Hause gewiesen. In ihrer hilflosen Lage wurde ihr Sir Charles Vernon ein großmütiger und uneigennütziger Freund. Er begleitete sie nach Rom, um Malm aufzusuchen. Doch hier traf sie der schwerste Schlag ihres Lebens: Malm war bei seiner Rettungsarbeit verunglückt, der Strom hatte ihn mit sich fort-

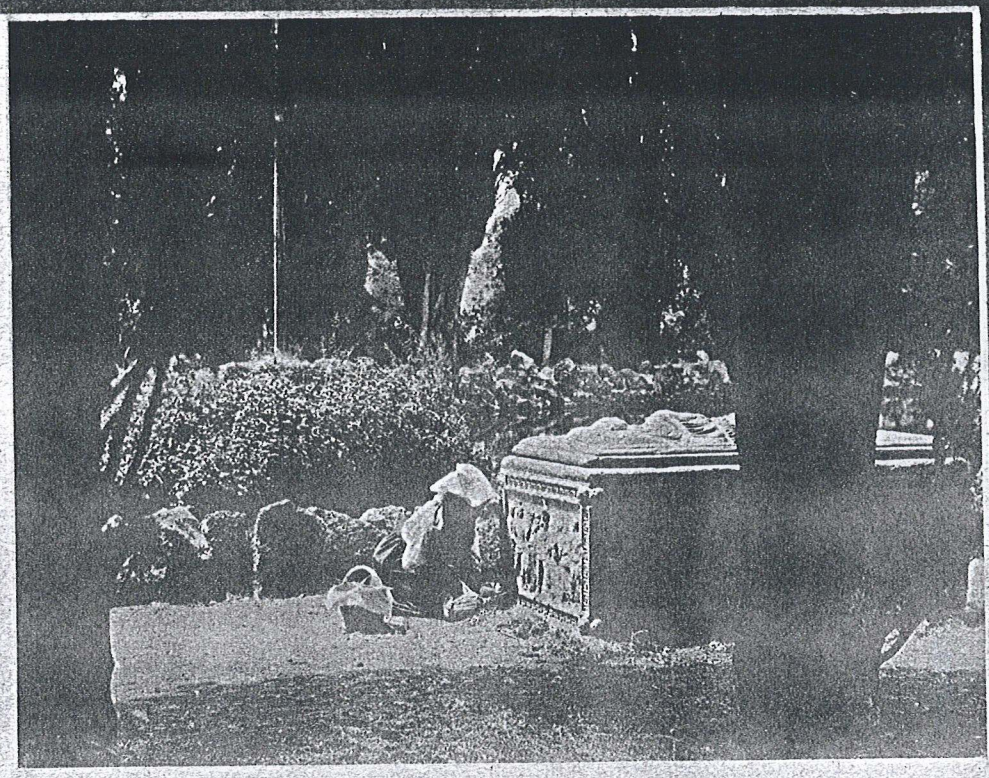

schönen Furesee in Dänemark. Der italienische Edelmann Pisani weilt bei dem Bankier zu Gast, und auch der junge Künstler Henry Vernon, ein Jugendfreund von Harriet Gram, der Tochter des Bankiers, genießt die Gastfreundschaft auf dem Landgut. Der italienische Edelmann hat den Bankier zu waghalsigen Spekulationen veranlaßt und ihn dadurch so fest in die Hand bekommen, daß Gram ihm wohl oder übel die Hand seiner Tochter versprochen hat. Das junge Mädchen aber liebt Henry Vernon, der sich jedoch scheut, bei dem Bankier um Harriet zu werben, da er von dunkler Herkunft ist und seine Eltern nicht kennt. Die einzige Erinnerung an seine Mutter ist ein goldener Schlangenring, den er Harriet schenkt. — Pisani weiß recht wohl, daß Henry ihm ein gefährlicher Rivale ist, und er läßt daher kein Mittel unversucht, um Harriet von Henry zu trennen. Gelegentlich eines Festes, zu dem Henry sich von seinen früheren Freunden, gleichsam als Abschiedsfest von seinem Junggesellenleben, hat überreden lassen, gelingt es ihm, seinen Plan auszuführen. Durch eine Intrige muß Harriet glauben, daß Henry ihrer unwürdig sei. Sie schickt ihm den Ring zurück, und damit ist dem kurzen Liebesglück ein Ende gesetzt. Zu allem Unglück erfährt Henry zur selben Zeit, daß seine Mutter, die er nie gekannt hat, vor kurzem gestorben ist. In seiner Verzweiflung sucht er in der Arbeit Vergessen und Trost. Er

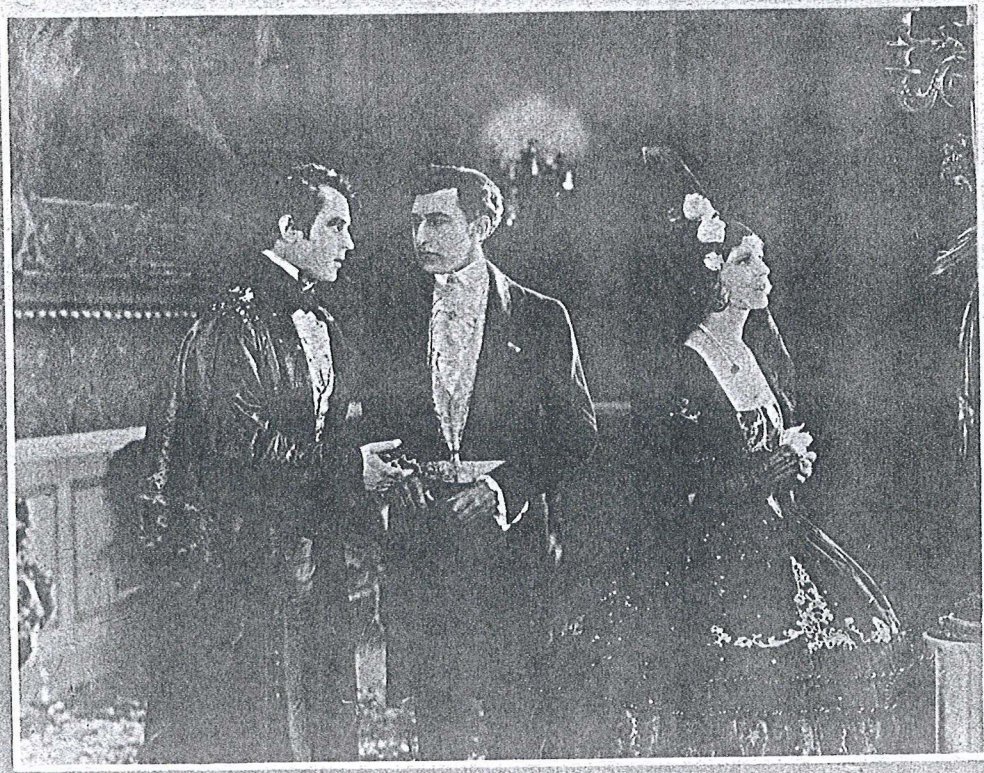

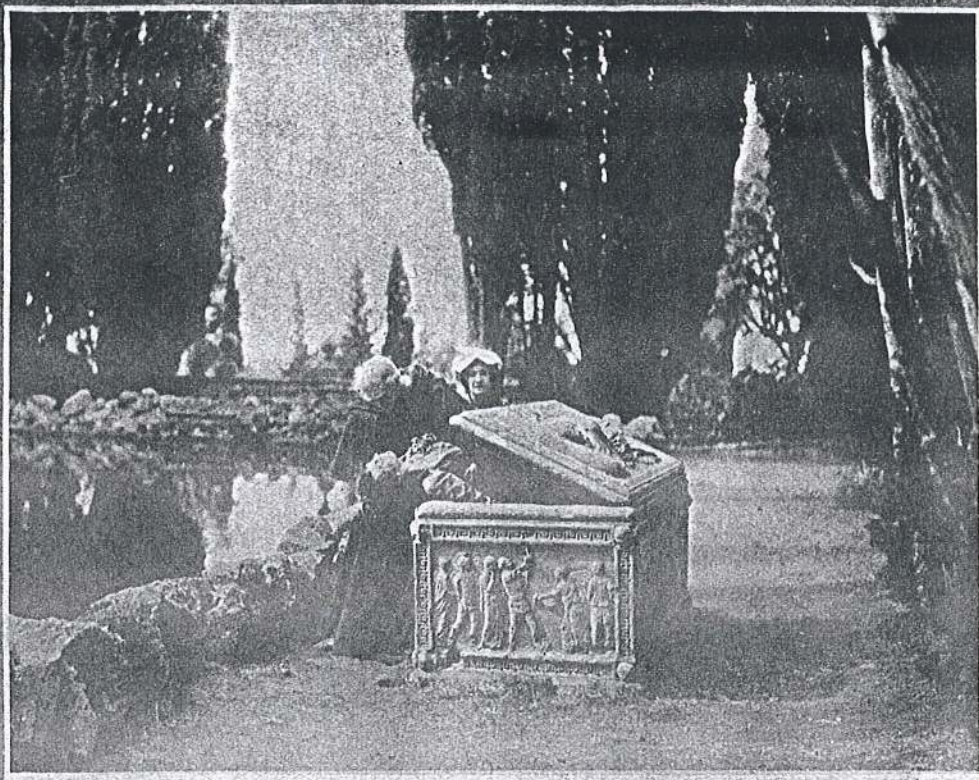

mutet, daß Harriet ihn noch immer liebt, sehr ungelegen und er fährt daher, um Harriet von ihm zu trennen, mit ihr nach seinem einsamen Landsitz in der Campagna.

Zufälligerweise erfährt Henry Vernon kurz darauf von den Intrigen, die ihn einst von Harriet getrennt hatten, und deren Anstifter niemand anders als Fürst Pisani gewesen war. Er beschließt daher, die junge Fürstin aufzusuchen und ihr die Augen zu öffnen. Auf Pisanis Landsitz macht er die Bekanntschaft eines Franziskanermönches, der sich Fra Ambrosio nennt, der aber in der Tat niemand anderes ist als der Bildhauer Olaf Malm, den man in den Fluten des Tiber verunglückt glaubte. Er wird Henry in

nimmt seine früher begonnenen künstlerischen Studien wieder auf, und einige Jahre später finden wir ihn unter den skandinavischen Künstlern im Trubel des römischen Karnevals wieder. Hier macht er die Bekanntschaft des alten Malers Christian Berg, des Freundes des vor zwanzig Jahren verschollenen Bildhauers Olaf Malm, der jetzt das Haupt der skandinavischen Künstlerschar ist. Auf einem Ball sieht sich Henry plötzlich zu seiner größten Ueberraschung Harriet gegenüber. Sie hatte ihrem Vater zu Liebe, der ganz in die Schlingen Pisanis verstrickt war, dem Fürsten Pisani ihre Hand gereicht. Dem Fürsten aber kommt das Erscheinen seines früheren Rivalen, von dem er mit Recht ver-

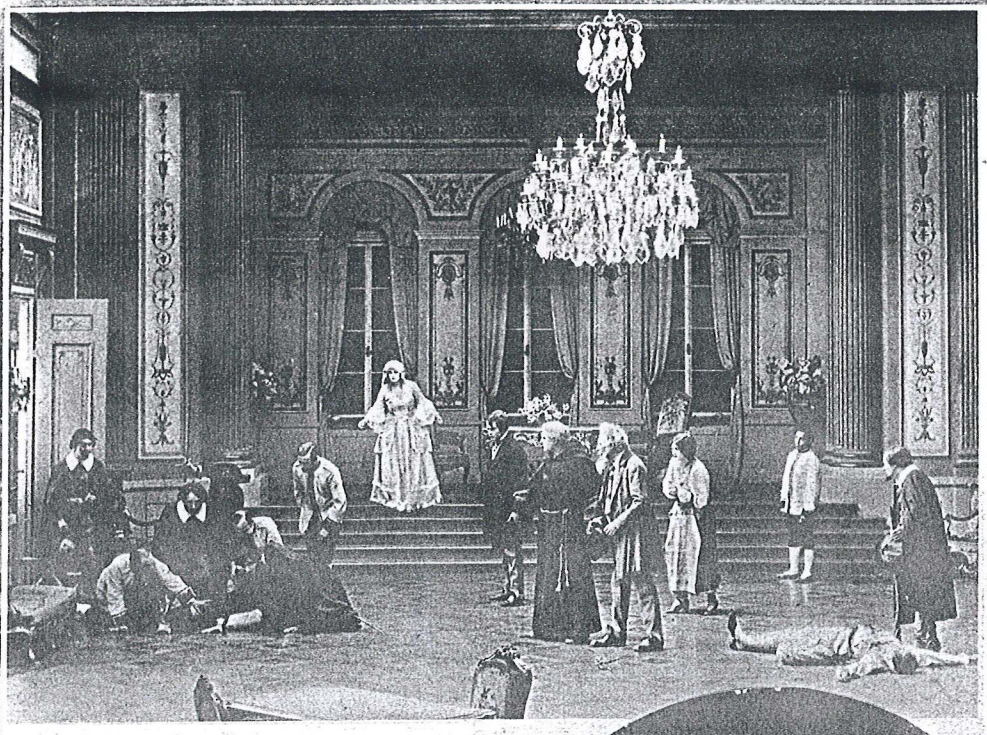

aber entdeckt den wahren Mörder, der sich noch in dem Saal, wo der Zweikampf stattfand, verborgen hält. In diesem Augenblick sieht Fra Ambrosio, der zur Hilfe gerufen war, an der Hand Henrys den Schlangenring. Er erkennt ihn als seinen Sohn. — Durch den Tod Pisanis ist Harriet freigeworden und findet an der Seite Henrys ein neues Lebensglück. — Fra Ambrosio aber kehrt in seine einsame Klosterzelle zurück.

seinem Kampf um Harriet ein treuer Bundesgenosse. Es wird ein harter Kampf. Der gewissenlose Pisani scheut kein Mittel, um seinen gefährlichen Gegner loszuwerden. Er schließt ihn in einen steinernen Sarkophag, der in seinem Park steht, ein und glaubt ihn damit vernichtet. Der Mönch aber befreit ihn. Darauf versucht Pisani, seinen Todfeind in einen Hinterhalt zu locken, und es kommt zu einem aufregenden Zweikampf, bei dem Pisani zwar nur leicht verwundet wird, aber kurz darauf durch seinen eigenen Diener den Tod findet. Man glaubt anfangs, daß Henry den Fürsten umgebracht habe. Harriet

Herausgeber: „Film-Kurier", G. m. b. H. (Verlag Alfred Weiner, G. m. b. H.), Berlin W 9, Köthener Straße 37.
Fernsprecher: Nollendorf 4262 u. 4263. Lützow 1541, 1542 u. 1543.
Tiefdruck: Deutscher Schriftenverlag, Berlin. Für den Inhalt verantwortlich: A. Riehmann, Berlin.

LA LOI D'AMOUR

KARINA BELL

ET

OLAF FÖNSS

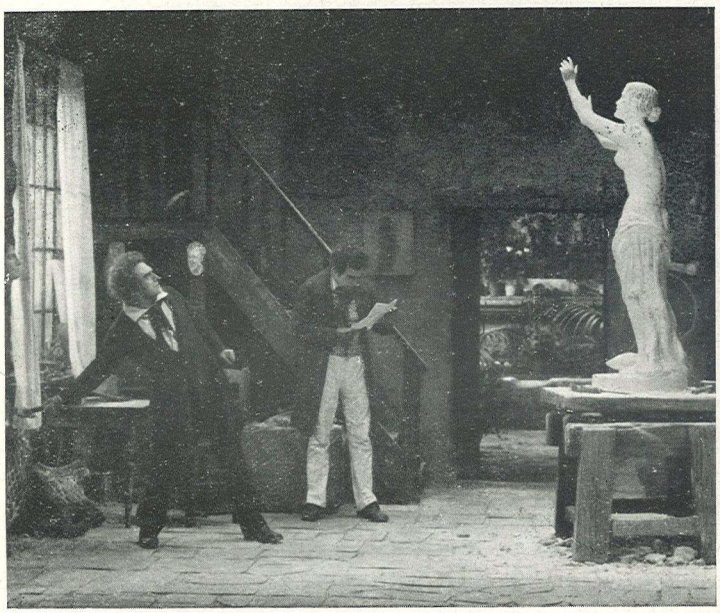

La Loi d'Amour

SCENARIO

Nous sommes à Rome en 1820. Les artistes du monde entier viennent chercher dans la ville des Arts les secrets des maîtres de la Sculpture et de la Peinture.

Le jeune sculpteur norvégien Henrik Holberg doute de lui, malgré les encouragements de son ami le peintre Christian Randers. Henrik Holberg, orphelin à 12 ans, travaillait chez l'industriel Barson. La fille de ce dernier, Sigrid, avait remarqué un petit ours que le jeune apprenti avait modelé pendant ses heures de loisir. Elle avait demandé cette jolie terre glaise en échange d'un baiser. M. Barson, conseillé par le pasteur, qui avait deviné un artiste en cet apprenti, s'était intéressé au jeune Henrik, qui avait fait des études à Copenhague, puis, sur la demande de son professeur, avait été envoyé en Italie. Aujourd'hui, devant la beauté des chefs-d'œuvre de la sculpture antique, il était profondément découragé. Et pourtant, ses bienfaiteurs allaient venir à Rome.

Mais, dès l'arrivée de Sigrid, Henrik se sent inspiré. Il travaille à une Psyché et M. Barson dit son admiration. Il permet que Sigrid pose pour la tête. Henrik et Sigrid vivent des jours de bonheur.

Mais les Barson continuent leur voyage. Un jour, Henrik reçoit une lettre de M. Barson lui demandant de terminer au plus vite la statue qu'il lui a commandée et qu'il veut offrir à sa fille, dont il lui annonce le prochain mariage avec Sir William Smith. A cette nouvelle, le sculpteur brise son œuvre et s'enfuit en proie au plus sombre désespoir.

A Naples, où ils villégiaturent, les Barson avaient, en effet, reçu la demande de Sir William Smith, mais Sigrid, mise en demeure par son père de donner sa réponse, affirme qu'elle ne sera jamais la femme du jeune anglais, parce qu'elle aime Henrik Holberg et qu'elle sera bientôt mère. M. Barson chasse sa fille. Sir William Smith la voyant sortir du domicile paternel la suit et lui offre, à défaut de cet amour qu'il espérait, une amitié sincère ; il la conduira à Rome afin qu'elle retrouve le sculpteur.

Menacée par une inondation du Tibre, Rome était dans l'angoisse. Les eaux charriaient tout ce qu'elles avaient pu arracher sur les bords et ressemblaient à un torrent furieux. Henrik Holberg et son ami Christian assistent à cette catastrophe. Ils voient une femme suspendue à une épave. Ayant l'habitude des rivières norvégiennes, seul Henrik peut la sauver. Il le fait, mais au prix de sa propre existence.

Et quand Sigrid vient à l'atelier où elle avait connu de si belles heures, Christian lui apprend la terrible nouvelle.

Les années ont passé. Nous sommes en 1850, à Copenhague. Un jeune homme, George Smith, échange de doux propos avec une charmante jeune fille, Harriet Andersen, fille d'un banquier. Jusqu'à ce jour il n'a osé avouer son amour, parce qu'il ne connaît pas ses parents ; Harriet est au-dessus de ces préjugés, elle aime et cela suffit.

Mais un Italien, d'Acorda, a demandé la main d'Harriet à son père et il menace même, s'il n'obtient pas une réponse favorable, de rompre avec la banque Andersen.

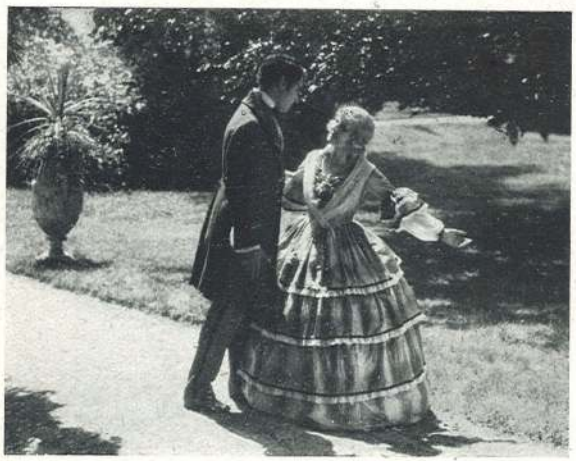

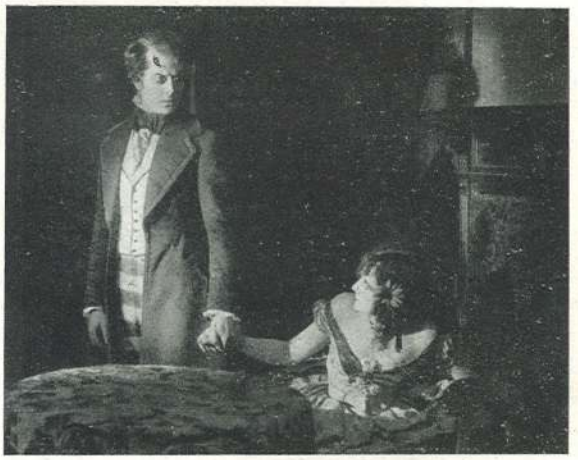

KARINA BELL

EINAR HANSON

D'autre part, il n'hésite pas, avec l'aide de son valet Benedetto, à commettre une infamie pour que la jeune fille se détache de George Smith. Il organise un piège où il attire ce dernier et le fait passer aux yeux d'Harriet pour un dévergondé, ayant une liaison impossible à briser.

Harriet se laisse prendre à cette mise en scène et, ne croyant plus à l'Amour, elle accepte d'épouser d'Acorda. Tous les malheurs accablent le jeune anglais : non seulement il est irrémédiablement perdu dans le cœur de celle qu'il aime, mais encore son beau-père lui fait savoir que sa mère étant morte, il lui supprime la pension qu'il lui versait jusqu'à ce jour.

George Smith était, en effet, le fils de Sigrid et de Henrik Holberg. Sir William Smith avait épousé Sigrid et avait promis d'assurer l'éducation de son enfant à condition qu'elle ne le revoie jamais.

George Smith est désespéré mais un de ses amis vient lui redonner confiance : "Travaille, lui dit-il, et qui sait, tu pourras peut-être un jour regagner celle que tu as perdue ! ".

Trois ans s'écoulent et George Smith a réussi à se créer une situation brillante. Il fait un voyage en Italie à l'époque du Carnaval et, se mêlant aux artistes scandinaves, retrouve Christian Randers, l'ami de son père.

Dans une fête de nuit au Palais Rivoli, George remarque une jeune femme en noir, dont il demande le nom : c'est la Baronne Pisani. En s'approchant, il reconnaît Harriet. Il veut lui parler, mais le Baron Pisani s'interpose. Le Baron Pisani n'est autre que d'Acorda qui, cynique usurier, a rendu de si grands services à son gouvernement qu'il a reçu ce titre en récompense.

Cependant, George reçoit une lettre d'un ami dévoué resté à Copenhague qui le bouleverse : elle lui apprend que d'Acorda fut le véritable auteur de cette comédie où sombra l'amour d'Harriet.

Aussitôt George cherche à revoir la Baronne Pisani, mais elle est bien gardée dans son château aux environs de Rome. George saute le mur et parvient à se faire écouter d'Harriet qui lui avoue qu'elle est très malheureuse. Les deux amants de Copenhague revivent des minutes de tendresse et d'émotion, mais le Baron Pisani est annoncé, George supplie Harriet de le suivre. Elle ne

veut pas. Il lui semblerait, en effet qu'elle commet un crime en rompant ainsi les liens du mariage. Cependant, le Baron Pisani, sachant que George rôde aux environs, cherche un moyen de l'attirer dans un guet-apens et de le tuer. Son valet Benedetto se charge de cette basse besogne. George, croyant qu'Harriet le demande, arrive au château où le Baron a rassemblé tous ses gens. Mais la Baronne a vu arriver George. Elle se précipite pour le prévenir et le Baron survenant se trouve en présence de sa femme. Cependant, les deux hommes sont aux prises. Le Baron brandit un couteau, mais George le désarme, fait sortir Harriet et offre à son rival, bien qu'il le méprise, un combat loyal à l'épée.

Pendant que les deux hommes se battent, la Baronne supplie sa suivante d'aller chercher le Frère Ambroise, un moine qui, depuis des années, est le consolateur des malheureux et dont la grande bonté, l'esprit charitable, lui ont valu le respect de tous. Le duel entre George et le Baron se poursuit acharné et indécis. Cependant le Baron tombe, sans donner signe de vie. George rejoint Harriet à qui il jure qu'il n'a pas tué le Baron. Ce dernier est seulement évanoui, mais George supplie la jeune femme de le suivre.

Christian, qui avait trouvé un mot de George l'avertissant qu'Harriet le demandait au château, n'ayant pas vu revenir son ami, arrive avec la police. De son côté, Frère Ambroise répond à l'appel de la Baronne. Les deux hommes se reconnaissent, car Frère Ambroise est l'ancien sculpteur Henrik Holberg. C'est ainsi que George retrouve son père. Mais la police veut arrêter le jeune anglais, car le Baron a été tué d'un coup d'épée au cœur. George jure qu'il est innocent. On s'aperçoit que le Baron a été volé et on trouve Benedetto caché derrière une porte. C'est lui le meurtrier.

Harriet et George pourront vivre heureux. L'Amour triomphera du mensonge et de la trahison. Quant au Frère Ambroise, après avoir raconté sa vie pleine de dévouement, il bénira ses enfants qui vont partir pour le petit pays du Nord aux vertes forêts de pins, où ils retrouveront enfin le vrai Bonheur.

FIN

OLAF FÖNSS

LARENG, A. DEROIN & Cie
56, Avenue Jean-Jaurès — Paris

REGINA-TEATRETS MUSIK-PROGRAM

Orkestret under Anførsel af

Herr Kapelmester *Harald Andersen*

Fucik: Heros Hongroise.

I Mellemakten:
Godard: Avrile.

Musik-Akkompagnement
til
Fra Piazza del Popolo.

1. Akt.
G. Bizet: Arlesienne Suite Nr. 1.
Lachaume: Menuet af Trianon Suiten.
Paul Wachs: Pavane.

2. Akt.
Zamecnik: Violence.
Paul Freuchey: Lago Di Come Serenade.
Zammecnik: Furioso.
Mozart: Andante af Symfoni i G-Moll.
Schumann: Symfoni Nr. 1 Allegro og Larghetto.

3. Akt.
Wagner: Cavatine af „Flyvende Hollænder".
Saint Säens: Valsen af Ball Gavotte.
Hartmann: Flyv Fugl, flyv.
Heyse: Olufs Ballade af Elverskud.
Zamecnik: Storm Scene.
Mozart: Ouverture til Tryllefløjten
H. C. Lumbye: Cora Polka.

4. Akt.
E. Urbach: Haydns Himmelgrusse.
E. Urbach: Joachim udi Babylon.
Fahrbach: Kastanje Polka.
Fahrbach: Svensk Mascerade.
Lumbye: Armelid Vals.
Zamecnik: Hurry.
G. Bizet: Adagio af Arlesienne.

5. Akt.
Zamecnik: The Verdici.
Johannes Nielsen: Intermezzo sinfonico.

6. Akt.
P. Lacome: Mascarde Marsch.
E. Guirand: Carneval.
Johan Straus: Foraarsvalsen.
Beethoven: Sørgemarsch af Eroica.

7. Akt.
E. Guirand: Reverie.
Saint Säens: Le Deluge.
Keler Bela: Tempelweiche, Ouverture.
Goublier: Langelus de la Meer.

8. Akt.
Gervaise: Andantino Religienne.
Zamecnik: Dramatic Tension.
Saint Säens: Etienne Marsch.
Zamecnik: The Sacrifice.

9. Akt.
Gabriel Marie: Saloo.
Zamecnik: Dramatis Andante.
Mozart: Idomeneus. Ouverture.

10. Akt.
Bomble: Sacrifice de Aida.
Angus ta Holmes: Montagne Noir.
Godarrd: Avrile.

P. BUSCH, AARHUS

12193

Fra Piazza del Popolo.

A. W. SANDBERG.

Kino Palace. December 1923.

HENNY GEERMAN

EINAR HANSON

KAREN CASPERSEN

KARINA BELL

ROBERT SCHMIDT

NORDISK FILMS SIDSTE STORE SANDBERG FILM

FAA danske Romaner egner sig saa fortræffeligt til Filmatisering som *Vilh. Bergsøes* berømmelige Roman »Fra Piazza del Popolo« med sine skiftende Scenerier fra Rom og København, sine klart tegnede Personer og sin sindrigt slyngede Handling.

A. W. Sandberg har da ogsaa heraf skabt en ægte dansk Film, dansk i Tone og Stemning og Milieu og dansk i Rollebesætning.

Thi bortset fra *Einar Hanson* i Vernons Hovedrolle rummer Rollelisten de fleste Førstekræfter i dansk Film — *Karen Caspersen, Karina Bell, Robert Schmidt* og *Olaf Fønss*, desuden er der en Del Birolle, ligeledes besat med velkendte Kræfter, hvoraf særlig bør fremhæves Fru *Lilian Järnefeldt* som den ulykkelige Laura.

Vore Billeder viser en Række Scener fra denne smukke Film, der ikke blot har et kultiveret og velindstuderet Præg, men tillige en Række højdramatiske Situationer — fra Tiberens Oversvømmelse til en nervepirrende Duel —, som forlener Udviklingen med en stærk Spænding.

Der er næppe Tvivl om, at denne Film, naar den snart kommer frem paa Kino-Palæet, vil tjene baade Teatret, Instruktøren og Skuespillerne til megen Ære og blive en ny Fjer i Hatten paa dansk Filmskunst.

Thi siden »De fire Djævle« har vi ikke set en dansk Roman blive omsat til Film med en dansk Instruktør og en dansk Rollebesætning.

Sch.

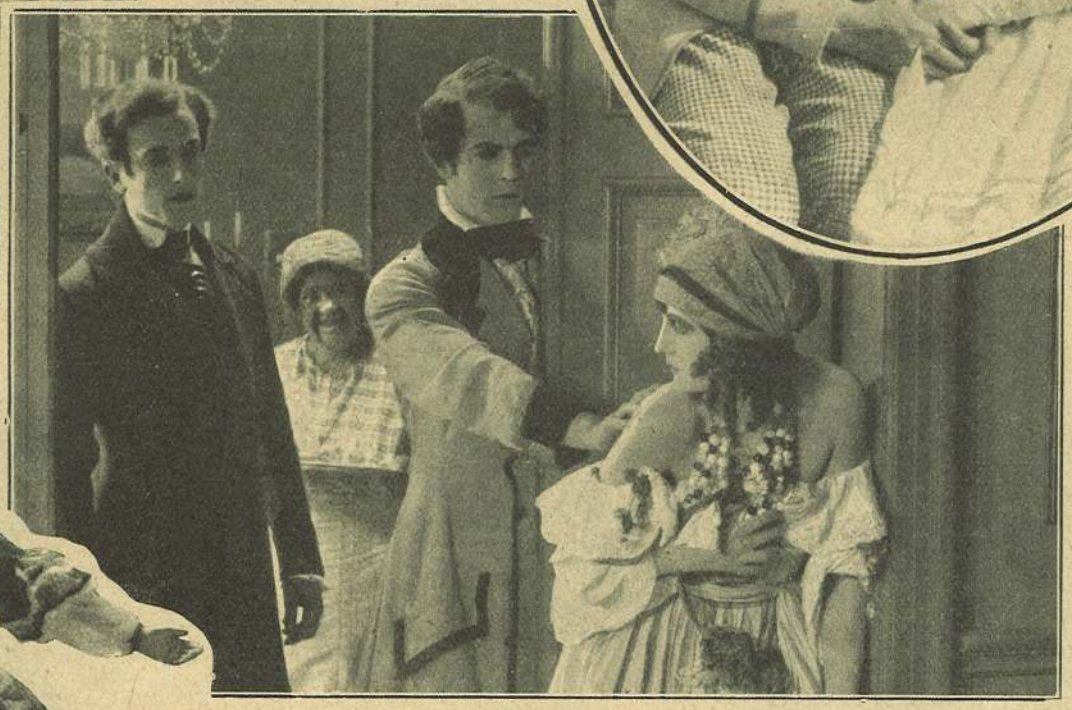

Øverst: Den indespærrede Henry Vernon reddes ud af Sarkofagen i sin Dødsfjendes Park.

I Midten til venstre: Harriet (Karina Bell) lider i Angst og Spænding, medens hendes Elskede udkæmper en Duel bag den laasede Dør.

Ovalen: Det elskede Par, Henry Vernon og Harriet Gram (Einar Hanson og Karina Bell).

Forneden til venstre: Skurken d'Acosta og Harriet Gram (Robert Schmidt og Karina Bell).

Forneden til højre: From, Henry Vernon og den letsindige Laura (Christen Wodschow, Einar Hanson og Lilian Järnefeldt).

Henrik Borch.
Den ny danske Storfilm
Social-Demokraten 23-12-1925.

FRA PIAZZA DEL POPOLO

12193

Soc.-Dem.s Kronik 23.—12.—25.

Den ny danske Storfilm

Af Magister Henrik Borch.

Den begejstrede Tilstrømning, som *A. W. Sandbergs* sidste Mesterfilm *Fra Piazzo del Popolo* nu paa femte Uge har kunnet glæde sig ved i Kinopalæet, bør mindst af alt kaldes nogen Tilfældighed, men snarere et gennem adskillige Aars lidenskabelig Kamp for forædlet Standard til Kendsgerning opdraget *Resultat*.

Uden smaalig og egennyttig Skelen til Jacobs Linsefad, uden at skæve til de taknemmelige *slette* Smagsinstinkter hos det gennemsnitlige Filmspublikum, hvis Tilslutning altid indfinder sig overfor f. Eks. den amerikanske Storimport af ganske ukunstneriske, ja, undertiden rent ud idiotiske Film (som f. Eks. »Den forsvundne Verden«), har *A. W. Sandberg* taalmodigt og maalbevidst lagt det ene store og vanskelige Resultat bag sig efter det andet.

Særlig med de fire store *Dickens*-film: »Vor fælles Ven«, »Store Forventninger«, »David Copperfield« og »Lille Dorrit« har han øvet en kulturel og smagsopdragende Indflydelse paa hele det store Filmspublikum, for hvilket »Fyrtaarnet og Bivognen«, *Chaplin* og *Harold Lloyd* var »gefundenes Fressen«, — de højeste aandelige Nydelsesmidler!

Med Filmatiseringen af *Vilhelm Bergsøes* skandinavisk berømte Roman »Fra Piazza del Popolo (d. e.: Fra Folkets Torv i Rom) har han nu søgt en ny Retningslinje mod samme Maal, idet han med denne nye, danske Opgave, en Storfilm af usædvanlig kunstnerisk Standard, har nærmet sig den inderste og egentlige Kærne af sin Stræben: *Den nationale Kulturfilm*.

Ingen uindviet og udenforstaaende er i Stand til at danne sig noget Begreb om, hvilken uhyre Arbejdsindsats der ligger *forud* for det fuldbragte Resultat, hvilket Opbud og Sammenspil af mangfoldige kaotiske Kræfter der maa tvinges ind under én Hat — een Vilje — i et harmonisk Samarbejde, før en saadan Film kan forelægges Censuren og derpaa Offentligheden, d. e.: Publikum og Kritik.

Først er der Vanskelighederne ved Erhvervelsen af selve Filmatiseringsretten hos Forfatterens Arvinger.

Ofte er et folkeyndet og litterært fremragende Værk blevet udelukket fra Indspilning til Film paa Grund af saadanne Arvingers altfor opskruede Fordringer baade til Købesummen og til den filmatiske Tilrømpning af Værket.

I nærværende Tilfælde har dog Digterens eneste Søn, Fabrikejer *Bergsøe*, vist baade Forstaaelse og Imødekommenhed m. H. t. den filmsmæssige Omskabelse af sin Faders berømte Bog.

Den allerstørste Vanskelighed er dog maaske den at finde *Typerne*, *Ansigterne*, om man vil, der nøje svarer til og dækker de enkelte Figurer i Bogen. Og det er her, netop paa dette Punkt, at den *betydelige* Instruktør skal vise sit Talents Dybgaaende.

For blot nogle faa Aar siden var det Brug at søge de nærmest passende Typer ud mellem den Materiale af faglærte Filmsskuespillere, der i større eller mindre Antal tilfældig stod til Raadighed; og derfor fandt man saa godt som sjælden netop den Ansigt, de Øjne, den Krop, som just passede kongruent med Typen i det udarbejdede Filmsmanuskript.

Nu gaar man den stik modsatte Vej: Man giver Pokker i den med Rutine og Filmsteknik opflaskede Skuespiller eller Skuespillerinde, *hvis ikke* samtidig det for den i Manuskriptet givne Figur individuelt *karakteristiske* er til Stede; og man søger saa med en Diogeneslygte *Mennesket* (ham, man just skal bruge) ude omkring i Livet mellem Jordens flakkende og flygtige Børn.

Og Typen findes altid — et Steds. Men ofte først efter lang Tids forgæves Søgen, Vragen og Vælgen. Paa denne Maade er de store »Filmsbørser« i Berlin og Paris — et Menneskemarked af »Typer« — fremstaaet.

Naturligvis er det det nemmeste, naar den *fagdannede* Skuespiller *tillige* er Typen.

Og det maa man lade *A. W. Sandberg*, at hans Diogeneslygte altid har haft et næsten genialt Held til at finde, hvad han søgte.

Men endnu en Vanskelighed, ikke ringere end den forrige, optaarner sig nu for Instruktøren, naar Indspilningen begynder, nemlig den at faa Spillet, Stemningen, Formen — den indre som den ydre — afstemt og indstillet paa nøjagtig samme »Tonehøjde«, paa samme Maade som de mange Instrumenter i et stort Orkester maa stemmes ind efter den førende Violin, før der kan slaas an til Symfonien.

Og her ligger Kraftcentret i *A. W. Sandbergs* Mesterskab. Han forstaar ikke blot at stemme sine Instrumenter sammen, men han forstaar tillige at faa sit Orkester til at klinge og til at følge hans Tempo, naar Taktstokken hæves, — og det lige fra den store Trækbasun til den lille kvidrende Piccolofløjte.

Selve Manuskriptet kan imidlertid ogsaa gøre Knuder. Ikke mindst, hvor Talen er om saa kompliceret og vidtløftigt et Stof som det »Fra Piazza del Popolo« spænder over.

Der er jo Krudt nok til 7 Romaner i den Bog, og den særegne Arkitektur, hvormed den er bygget, — som en kinesisk Æske med den ene Handling indfletter i den anden, eller rettere *omsluttende* den anden, — gør det ikke lettere for den filmatiske Bearbejder at løse sin Opgave, nemlig den at trække en ganske bestemt Hovedhandlings faste Omrids ud af den samlede Stofmasse.

Svenskeren Hr. *Sam Ask* har skilt sig med forbausende Held fra dette Hverv.

Man har valgt *Olaf Malm*, den klippestærke, unge norske Billedhuggers tragiske Kærlighedshistorie, der udsmelter sig i den gribende Skildring af *Harriet Grams* og *Henry Vernons* Kamp for deres unge Hjerters Kærlighed, som bestandig truer med de største Farer fra den skændige Fyrst *Pisanis* Side, indtil omsider *Olaf Malm* i *Henry Vernon* finder sin Søn og *Harriet* ved *Pisanis* Lig, med *Henrys* Haand i sin, vinder

den Kærlighedslykke, som hendes rene og trofaste Sjæl fortjener.

En Glæde var det at gense *Olaf Fønss* (Malm) paa et dansk Filmslærred i et ham fuldtud værdigt kunstnerisk Ensemble. De tyske Instruktører fra *Homunculus*-Dagene havde *Fønss* lykkeligt faaet rystet af sig. Og han spillede, særlig den ældre *Malm*, der jo ender sit Liv i en italiensk Klostercelle, med hele den Blanding af mandig Styrke, dyb, bunden Hjertevarme og stilfærdig Inderlighed, som han nu engang fremfor de fleste ejer saa smukke Udtryk for i sit Spil.

Og *Karina Bell* og *Einar Hansson*, hvilken Sum af straalende Ungdom, Skønhed og Ynde (*Harriet* og *Henry*), og *Robert Schmidts* dæmoniske Elegance og fornemme Slyngelagtighed (Fyrst *Pisani*), et glimrende og karakterfuldt Stykke Skuespilkunst, baaret af den sikreste og skarpeste Stilsans.

Og Fru *Karen Caspersens* lille trofaste og rørende *Marietta*, saa morsom og saa hjerteangst paa een og samme Tid, en henrivende lille Skikkelse.

Og den brave *Christian* (Philip Beck), den snedigtlumske *Benedetto* (Torben Meyer), en fortrinlig og udtryksfuld Bertel Thorvaldsenmaske (Karl Jørgensen), Egill Rostrup (gamle Etatsraad Gram), Peter Nielsen (den frække Løjtnant Brandt), den unge Wodschou (Frederik From), Kate Fabian (stakkels sorte Mary) og de to altfor smukke unge Fruer, Liljan Järnefeldt og Geermann (resp. *Laura* og *Sigrid*), — ja, man kunde blive ved; thi selv de uanseligste Rollehavende var hver især udsøgt med en mærkelig Finsans for det typiske i Opgavens Natur.

Morsomt og fint har *Sandberg* forstaaet at anbringe Gengivelser af hin Tids gamle berømte Malerier af Mestre som *Carl Bloch*, *Hunæus*, *Marstrand*, en orginal Idé, der Aften efter Aften hilses med Genkendelsens Jubel af det fyldte Hus.

Ogsaa her har ligesom i Dickensfilmene Sandberg haft en uvurderlig kunstnerisk Støtte i *Carlo Jacobsen*, der har opmodelleret plastisk hele det skønne Sceneri, hvori Filmen — med Undtagelse af de dejlige Naturbilleder fra Frederiksdal, Furesøen og Landskaberne fra den romerske Campagne — udspilles.

Sandberg har Grund til at være stolt af sit sidste Værk, og dansk Filmsindustri har Grund til at være stolt af *Sandberg*.

Filmen blev Aftenen igennem hilst med stærkt Bifald af det stærkt interesserede Premiére-Publikum, og tilslut blev det til en formelig Hyldest af A. W. Sandberg, Karina Bell og Olaf Fønss, der sammen overværede Forestillingen fra Kinopalæets Loge. *g.*

B. T. 1/12 25:

En stor dansk Films-Sukces.

„Fra Piazza del Popolo" i „Kinopalæet" iaftes.

Premiéren i „Kinopalæet" paa „Fra Piazza del Popolo" blev en virkelig Triumf for dansk Film.

Paa Forhaand skulde man synes, at det maatte være næsten ugørligt at tilpasse en saa vidtsvævende og indviklet Roman som Bergsøes berømte Cyklus efter Filmens Krav . . . men paa „Nordisk" har man Øvelsen fra Dickens-Filmene — og det var et mesterligt Manuskript, Sam Ask havde komponeret: en klar, fast, spændende Handling — og i det alt sammen en Duft af den fine Romantik, der gemmer sig i Bogen.

Dette pragtfulde Stof tumler Instruktøren A. W. Sandberg med blændende Dygtighed og med virkelig Inspiration. Hans Haand kan stundom ryste lidt, naar det gælder en helt moderne Film . . . men giv ham Lov til at springe et Par Menneskealdre tilbage, giv ham Krinoliner og Kalvekrøs og Krøller og anden svunden Herlighed at tumle med, og han er i et Nu oppe i en hel anden Klasse, oppe blandt de virkelige Verdens-Instruktører. Liv, Ynde, Spænding, Poesi, Renhed — alt hvad der er smukt og ædelt og værd at se paa Film, folder sig ud under hans Hænder! Han har vist det Gang paa Gang, men næppe mere fuldendt end i „Fra Piazza del Popolo".

Rollebesætningen var fuldt ud paa Højde med Instruktionen. Som Billednuggeren Malm, hvis Kærlighedstragedie danner Udgangspunktet for hele Handlingen, fandt Olaf Fønss stærke og gribende Udtryk — først for hans blinde Fortvivlelse, der faar ham til at rase mod sin egen Kunst, og senere for den Evighedens Fred, der sænker sig i hans Sjæl i Klosterets Stilhed. Det er en af de stærkeste og smukkeste Filmsskikkelser, han har skabt. Karina Bell og Einar Hansson var et henrivende Elskerpar — Ungdommen og Poesien selv. Robert Schmidts Skurk af en Finansfyrste, Torben Meyers Tjenerbandit, Karen Caspersens Marietta, Philip Bechs Kunstnerveteran, Lilian Järnefeldts letsindige Pouline . . . hele den lange Rolleliste igennem var det fortræffelig Filmskunst, der blev ydet.

Hvis nogen har lidt af den Overtro, at „Kostumefilm" ikke er en Publikumsvare, kunde Aftenen igaar overbevise ham om det modsatte. Fra først til sidst fulgtes denne Film af Publikums levende Deltagelse — og Gang paa Gang brød Bifaldet ind i Musiken.

At „Fra Piazza del Popolo" vil faa en straalende Løbebane paa „Kinopalæet", er givet . . . men lige saa givet er det, at den vil flyve viden om Lande som et Vidnesbyrd om dansk Kultur og dansk Kunst. *J. B.*

Aftenbladet 1/12 25:

Det var med en vis spændt Forventning, at man satte sig til Rette i Gaar Aftes i Kino-Palæet. Vilde det mon lykkes at omplante Vilh. Bergsøes „Fra Piazza del Popolo", denne prægtige Novellebuket, fra de døde, men fantasivækkende Tryksider til de levende Celluloid-Billeder, hvor Fantasien er sat ud af Spil, og hvor man maa modtage Indtrykkene og Figurerne i den Skikkelse eller Form, hvori Instruktøren har skabt dem? Det lykkedes — men det var selvfølgelig gaaet lidt ud over Bogen.

Man maa jo ikke glemme, at der i „Fra Piazza del Popolo" findes Stof nok til en fem—seks Helaftensfilm, og det er derfor indlysende, at den, som virkelig holder af denne Bog, og derfor kan den paa Fingrene, stadigt vil synes, at „det var Synd, at det ikke var taget med". De mange smaa „Perler", som kan læses Gang paa Gang og altid glæde En — ja, dem havde der selvfølgelig slet ikke været Plads til. Ikke engang Kolera-Epidemien, der dog spiller en saa betydelig Rolle i Bogen, bliver blot omtalt!

Det var Malms og Henry Vernons Historie, som var blevet kædet sammen — det gav en stærk dramatisk Handling, der helt prægedes af Bogens Aand.

Instruktions-Troldmanden A. W. Sandberg havde atter overgaaet sig selv . . . Klapsalverne bragede atter og atter gennem Salen og hilste ham, der selv overværede Premiéren oppe i Logen. Men der var to Ting, som var lige ved at faa Tilskuerne til at hoppe op paa Stolene og raabe Hurra — det var Tiberens Oversvømmelse med den store Flodbølge og saa Levendegørelsen af de berømte Malerier fra den Tid, som „St. Bededags Aften paa Volden" og „Danske Kunstnere i Rom". Det var pragtfuldt!

Det var den danske Karina Bell, smilende, lys og henrivende som selve den danske Sommer, og den mørkøjede Svenskegut Einar Hansson, som bedst stemmede sammen med de Skikkelser, som Tankerne finder begravede i Bogens Blade. Jo, og saa den grumme Robert Schmidt! Han er vel den personificerede Skurkagtighed i Rollen som d'Acorda. Olaf Fønss var derimod svagest. Bergsøe viste, at Olaf Malm var en Orkan simpelthen — det viste Hr. Fønss ikke.

Men en Aften, der faar En til at genvinde Troen paa dansk Film.

Folkets Avis 1/12 25:

Den store danske Filmssukces.

I en enkelt, let overskuelig Handling har Sam Ask omskabt Vilhelm Bergsøes Roman „Fra Piazza del Popolo" til en Film i 10 Akter. Det er hans Del af den store Sukces, Filmen fik i Aftes. Resten er Iscenesætteren, Hr. A. W. Sandbergs, Skuespillernes og Teatermaler, Tusindkunstneren Carlo Jacobsens.

Handlingen bevæger sig fornemmelig om Henry Vernons og Harriet Grams Kærlighedshistorie, der udspiller sig paa de fra Romanen kendte Steder i det skønne Nordsjælland og i det skønne Italien. Hvor staar dog disse vekslende Billeder dejligt til hinanden, og ind imellem har Iscenesætteren skabt Gengivelser af saa kendte Billeder fra den Tid som f. Eks. Professor Carl Blochs „Danske Kunstnere i Rom", „En romersk Barber", „St. Bededagsaften paa Volden" o. s. v. Billeder, der i deres fortræffelige Gengivelse betog Publikum, som det betoges af alt, hvad der i Aftes rulledes op.

Einar Hansson var Henry Vernon, saadan som man tænker sig ham fra Romanen, Figuren truffet pa en Prik. Dejlig fuld af Ynde var Karina Bell som Harriet, og ganske fortræffeligt spillede hun i de store Scener. Med Glæde saa man Olaf Fønss' Fra Ambrosio og med Afsky Robert Schmidts Skurkefysiognomi.

Førsteopførelsen af „Fra Piazza del Popolo" blev en stor og fortjenstfuld Sukces, en af de Filmsaftner, man siden hen drager frem i Erindringen, naar man vil mindes noget kønt og godt.

En Æresaften for dansk Filmskunst.

Eneret: ⅘ **Fotorama.**

REKLAMETRYKKERIET P. BUSCH, AARHUS

Nordisk Films Kompagnis Mesterværk:

Fjerritslev Biogr.

Fred. 30., Lørd. 31., Sønd. 1. Aug., Kl. 8, - 10 Akter. Sædv. Priser.

Fra Piazza del Popolo

Skuespil i 10 Akter

efter **Vilh. Bergsøes Roman** af samme Navn.

Denne Film, som har haft Première i „Kino-Palæet", blev en straalende Sukces — iscenesat af

A. W. SANDBERG

I Hovedrollerne:

Einar Hansson, Olaf Fønss, Karina Bell, Karen Caspersen m. fl.

Af Pressens Anmeldelser fremhæves:

Berl. Tid. 1/12 25:

Den skønneste danske Film.

Fra Piazza del Popolo.

Den danske Sommer — Italiens Vaar — en Verden af Skønhed havde A. W. Sandberg samlet i sin store Film „Fra Piazza del Popolo", som iaftes havde Première i Kinopalæet. Vilhelm Bergsøes smukke Roman, der sin unødvendige Bredde til Trods, rummer saa mange bedaarende Enkeltheder, som har kaldt paa noget tilslægtet i A. W. Sandberg og givet ham den lykkelige Haand, der iaftes bragte ham den store Sejr. Næsten alt lykkedes for ham. Fotograferingen gav et Utal af henrivende Scenerier, Skuespillerne ydede fortrinlig Kunst og Bearbejdelsen og Sammentrækningen af det mægtige Romanstof, som naturligvis ikke kunde rummes indenfor Filmens Rammer, var foretaget baade med Pietet og den fornødne Hensyntagen til det dramatiske Liv.

Filmen begynder ligesom Bogen i Rom, Kunstens hellige Stad, hvor den unge norske Maler Oluf Malm studerer. Om den unge Bondeguts Møde med sin Velgørers Datter, om deres Kærlighed og bristede Forhaabninger fortæller de første Akter i Billeder saa smukke, at Publikum Gang paa Gang lader sig rive med til stormende Bifald. Saa er vi 30 Aar efter i Danmark — i den dejlige danske Skærsommer. Malms Søn, Henry Vernon, forlover sig med den rige Etatsraads Datter, men Skurken d'Acorda narrer hende bort fra ham og fører hende til Italien. Det stærke dramatiske Liv, som den første Halvdel af Filmen ikke var saa rig paa, havde Slutningen til Gengæld. Til Trods for at Forestillingen varede henved 3 Timer, trættedes Folk ikke, men fulgte betagne og aandeløse med til de sidste Meter.

En fortræffelig Støtte har Instruktøren haft i de Skuespillere, det er lykkedes ham at samle om denne store Opgave. Næsten alle havde de indlevet sig i deres Opgaver og viste en Beherskelse og kunstnerisk Maadehold og Kultur, som gjorde sit til, at Aftenen blev saa køn, som den gjorde. Der er ingen Stjernekomedie i „Fra Piazza del Popolo", men mange Kunstnere, som Folk, naar de en Gang igen læser Bogen, stadig med Glæde vil se for sig: Olaf Fønss som Olaf Malm, maaske lidt for gammel som den purunge Kunstner, men troværdig som den milde og stærke Frater, Karen Caspersen som den varmhjertede Marietta, Lillian Järnefeldt som Laura og naturligvis ogsaa Karina Bell som den skønne Harriet, Etatsraadens Datter, som i den Rolle fik Lejlighed til at vise mere end sin Skønhed. Robert Schmidt var ful som Skurken d'Acorda, og til allersidst — eller først — Einar Hansson som Henry Vernon. Hans Ungdom, hans Lidenskab og trofaste Kærlighed fandt denne unge kønne Mand, der bar en meget stor Del af Filmen, smukke Udtryk for.

En Sejr blev fra „Piazza del Popolo" — og ikke en Gang ti Brumbasser (i en Mellemakt lød der pludselig og lidt umotiveret Sang nede fra Orkestrets Dyb — af hvem vides ikke) vilde kunne have forhindret det. A. W. Sandberg er en fortrinlig Instruktør. Ude i den store Verden, hvor alle de skønneste Røster fra vor Talescene aldrig vil naa hen, vil hans Arbejde bringe Bud om dansk Skønhedsglæde, dansk Kultur og dansk Natur.

Bedre Gesandt kan vi ikke ønske os. Det meget stærke Bifald, der lød efter Filmen, var da ogsaa først rettet til ham.

—l.

Politiken 1/12 1925:

Det blev Sukces, stor Sukces. Da den sidste af de ti Akter var forbi, blev Publikum staaende og klappede flere Minutter, indtil Hr. A. W. Sandberg og enkelte af Skuespillerne havde vist sig i Logen, hilsende og smilende.

Bifaldet var fortjent. Det gjaldt jo næppe Hr. Sam Ask, der ud af Vilhelm Bergsøes berømte Roman havde foretaget et Udsnit, hverken med synderlig Behændighed eller med særlig Hensynsfuldhed mod den afdøde Forfatter. Men det gjaldt med Føje Hr. Sandberg, der nu og da, naar han er bedst, er en betydelig Kunstner i sit Fag som Iscenesætter, og som hos Fotografen havde fundet udmærket Støtte. Billedhuggeren Malms og hans Søn Henry Vernons Kærlighedshistorie — mere giver Filmatiseringen ikke, og endda er der fusket lidt med Handlingen — former sig som en Række, altid kønne, oftest nydelige, hyppig saare stemningsfulde Billeder. I et enkelt Tilfælde — det vilde Sold i Frederiksdal Kro — med et Stænk af grotesk Humor. Særdeles smukke var Sommeraftensbillederne fra Furesøen; af en anden, men lige saa ejendommelig Skønhed Billederne fra den romerske Kampagne og fra Villa Pisanis Have. Over Kærlighedsscenerne var der en fin og rørende Ynde, over de store dramatisk brogede Optrin var der et overordentligt Liv. Og Hr. Sandberg havde haft den ypperlige Idé at laane hos kendte danske Malere fra forrige Aarhundrede. Man saa Hunæus' henrivende St. Bededags-Billede fra Volden og det lige saa kendte Billede af danske Kunstnere i et romersk Osteri med Thorvaldsen som Forgrundsfigur, omskabt til i Ordets egentligste Forstand Tableaux vivante.

Af de Medvirkende var Einar Hansson og Karina Bell fortræffelige som Henry Vernon og Harriet Gram. Karina Bells Talent er saa ægte og bliver bestandig mere indtagende. Olaf Fønss var god, efter at Olaf Malm var blevet til Munken Fra Ambrosio. Nævnes bør ogsaa Henny Geermann som den norske unge Pige, Lilian Järnefeldt som Laura, Karen Caspersen som Italienerinden Marietta. Og i Tobaksrøgen i Frederiksdal Kro lyste Holger Pedersens Komik.

Walther Schrøder havde komponeret en vellykket og velydende Ouverture, Hr. Steen-Jensen havde fundet den rette Musikledsagelse til de skiftende Stemninger, og i en Mellemakt sang Koncertsanger Vilhelm Michelsen Bergsøes eget Digt, som indleder Romanen.

Det var virkelig en festlig Aften. *Hl.*

København 1/12 25:

Et Arbejde, der gør den danske Filmsindustri megen Ære.

For et forventningsfuldt og forstaaende Publikum havde „Fra Piazza del Popolo"-Filmen i Aftes Première i Kino-Palæet. Og den hentede sig fuldt fortjent en Sukces af ikke helt almindelige Dimensioner. Den er et Standardværk, der gør den danske Filmsindustri overordentlig megen Ære, et Arbejde, der vidner om Kultur og god Smag parret med teknisk Dygtighed.

Af det store Stof har Sam Ask bygget en enkel, sammenhængende Handling op, og A. W. Sandberg har med sine Kunstnerhænder støbt Billederne. Hovedvægten er lagt paa Skildringen af den unge Henry Vernons Kærlighed til Harriet Gram og hans Fortrædeligheder i Kampen for at erobre hende fra Slynglen d'Acorda. Dels paa romersk, dels paa dansk Baggrund udspilles Begivenhederne — og i sit Valg af disse Baggrunde har Sandberg haft en særlig heldig Haand. Mørke Pinje-Parker veksler med lyse Bøge og Furesø-Stemning, dejlige Billeder fra det gamle Rom afløser en Idyl fra en dansk, frønnet Vandmølle, Flodbølgen gennem Tiberen er et lille Mesterværk af Snille — og af og til finder man i Filmen naturtro Gengivelser af kendte danske Malerier: Bloch's kendte Portrætgalleri „Danske Kunstnere i Rom", det lige saa kendte „S. Bededagsaften paa Volden", Bloch's „En romersk Barber". Naturligt glider de ind i Helheden. Over de store Karnevalsbilleder er der løssluppen Livsglæde . . .

I Einar Hansson har Sandberg fundet den ideelle Henry Vernon. Forfinet og veg, med store drømmende Øjne, et Gudebillede at se paa. Og henrivende i sin barnlige Ynde staar Karina Bell ved hans Side, næppe helt Bergsøe's Harriet Gram — men den kæreste lille Pige, man kan tænke sig. Og hun finder smukke og ægte Udtryk for de skiftende Sindsbevægelser. Værdighed er der over Olaf Fønss Fra Ambrosio, og Fulhed og Aaleglathed over Robert Schmidts Skurk. I en lille Rolle dukker pludselig Holger Petersens Gummiansigt op og skaber Fornøjelse. Han er ypperlig.

Der var stor Begejstring for det smukke Arbejde, hvortil Kapelmester Steen-Jensen akkompagnerede forstaaende. Og mellem Forspillet og selve Hovedhandlingen sang Koncertsanger Vilh. Michelsen Vilh. Bergsøe's „Fra Piazza del Popolo"-Sang: Jeg kender et Land . . . yderligere et Plus for Fremførelsen. *Bohême.*

Dagens Nyh. 1/12 25:

Ny dansk Storfilm i Kino-Palæet.

Meget stor Sukces.

Den paa Forhaand meget omtalte Filmatisering af Vilhelm Bergsøes Roman „Fra Piazza del Popolo" havde i Aftes Première i Kino-Palæet og blev en stor Sukces.

Det smukkeste ved den var den stadige Vekselvirkning mellem de italienske og de danske Landskaber. Prægtige Veje med Cypresser og Pinjer og skønne Palmehaver skiftede med yndige Partier fra Furesøen og Bøgeskovene omkring den.

Iøvrigt fulgte Filmen, som var udmærket iscenesat af Hr. A. W. Sandberg, nøje Bogens Skildringer, og de Skuespillere, der fremstillede dens Figurer, var godt valgte. Frk. Karina Bell var som Harriet et rent Idealbillede af den lyse, danske Kvinde, og Fru Karen Caspersen som Marietta et tilsvarende af den mørke Sydens Datter. Desuden maa Hr. Olaf Fønss, Hr. Einar Hansson, Fru Lilian Järnefeldt, Hr. Peter Nielsen, Hr. Robert Schmidt og Hr. Torben Meyer nævnes med Honnør.

Idéen med at indflette Gengivelser af gamle danske Malerier i Filmen var fortræffelig. Efter dens Slutning lød der et minutlangt, stormende Bifald, og Karina Bell og flere af dem, der har medvirket ved Filmens Tilblivelse, takkede fra Fremmedlogen.

Social-Demokraten 1/12 25:

A. W. Sandbergs Filmatisering af Bergsøes Mester-Roman kunde hedde „Slangeringen" — en Titel, der vilde falde godt i Traad med den internationale Filmsterminologi — thi den behandler af Romanen kun de Afsnit, der knytter sig til den Slangering, som Billedhuggeren Olaf Malm skænker som Kærlighedspant til Købmandsdatteren Sigrid Olaisen. Den romerske Kærlighedshistorie mellem de to bliver som en Slags tragisk Forspil, der slutter med Malms totale Forsvinden efter Tiber-Oversvømmelsen. Saa følger den egentlige, og ikke mindre tragiske, Kærlighedsroman mellem Sigrids Søn, Henry Vernon, og Københavner-Etatsraad Grams Datter, Harriet, og samtidigt de stærkt vekslende og højst romantiske Begivenheder, der ender med, at den unge Vernon ved Hjælp af den fra Moderen arvede Slangering genkendes af den romerske Munk, bag hvis Kappe baade hans Fader og Olaf Malm skjuler sig.

Saa meget sker der alene i disse Bogens Afsnit, at A. W. Sandberg ikke har haft Mangel paa Stof, og han har opnaaet at skabe en rigtig Film med alt dertil hørende af ulykkelig Kærlighed, Heltebedrifter og Skurkagtighed. I de Billeder, hvori han har omstøbt Bergsøes Digtning, viser han sandtidig sig selv som et Stykke af en Digter. Skuepladsen for Handlingen veksler jo uafbrudt mellem Italien og Danmark, og det er beundringsværdigt, hvor harmonisk de to Landes Naturer er sat op mod hinanden. De fleste af Optagelserne staar som rene Malerier. Fra Rom er der Osteri-Scenerier — formelige Marstrands-Stykker — Karnevals-Optog, Campagne-Udsigter og den store Tiber-Oversvømmelse, der er gjort forbløffende illuderende, og hvis Iscenesættelse tjener til Ære for dansk Filmsteknik. Fra Danmark er der historisk korrekte Gadebilleder — et særlig malerisk Billede fra den gamle Vold hilstes med demonstrativt Bifald — og skønne Naturbilleder fra Omegnen af Lyngby Sø. Alt i alt en Iscenesættelse, der paany fastslaar Sandberg som den førende Filmskunstner herhjemme. Dumt af „Nordisk Film" at slippe ham. Selskabet faar næppe en bedre til at hævde dansk Film over for Udlandet.

Ogsaa som Instruktør har Sandberg atter her løst sin Opgave udmærket. Under hans sikre Instruktion er Spillet det smukkest mulige fra alle de Optrædendes Side. Olaf Fønss har næsten helt faaet sine tyske Unoder aflagt og er en flot Olaf Malm baade som ung, krøllet Billedhugger og som snehvid Munk. Karina Bell og Einar Hansson er det nydelige Elsker-Par, der klæder hinanden og aldrig bliver for ferske. Robert Schmidt slutter sit dygtigt gennemførte Skurke-Liv med en effektfuld gjort Duel, og ingen af de mange andre kendte Københavnere — Karen Caspersen, Torben Meyer, Peter Nielsen osv. — spiller anderledes, end at dansk Skuespilkunst paany kan triumfere overfor Sverige, der er paa Retur.

Trykkeret 12/10-25

(Piazza del Popolo)

Dansk.

FRA PIAZZA DEL POPOLO.

X 1. efter Vilhelm Bergsøes Roman af samme Navn.

X 2. Bearbejdet for Film af SAM ASK.

X 3. Iscenesat af A.W.Sandberg.

X 4. Fremstillet af Nordisk Films Kompagni - København.

4a. (Varemærke) Eneret for Skandinavien: A/S. Fotorama Danmark

5. FORSPIL. I Akt

X 5a. Rom 1820.

X 6. Vi befinder os i den evige Stad, Kunstens hellige By, hvortil Musernes Dyrkere fra alle Lande valfartede.

7. Piazza del Popolo var de skandinaviske Kunstneres Samlingssted.

8. Christian.....Philip Bech.

X 9. -Jeg gaar hen til Malm, han er alene og trænger til mig!

X 10. -Tal med Respekt om Malm, Drenge. Han bliver den største Kunstner af os alle!

11. Olaf Malm - en ung, norsk Billedhugger.
Olaf Fønss.

X 12. -Jeg duer ikke til noget - Antiken har allerede gjort alt!

13. -Se der, - det er Brev fra Olaisens, mine Velgørere - de skriver, at de kommer herned!

14. -Sigrid er deres Datter, og det var hende, som viede mig til Kunsten - - -

X 15. -Jeg var kun 12 Aar, da Far døde, og jeg kom til Olaisens Savværk som Læredreng. Al min Fritid brugte jeg til at modellere!

X 16 -Hvis Du vil forære mig Din Bjørn, saa skal Du faa et Kys!

17. -Der gik et Par Dage, og bange var jeg, for jeg havde jo kysset min Husbonds Datter!

X 18. -Præsten har set Din Bjørn og siger, at Du har Talent, og Far vil nu bekoste Din Uddannelse!

X 19. -Saa kom jeg til Kristiania og til Kunstakademiet i København og nu hertil, blot for at lære,at mit Arbejde intet er værd!

20. Nogle Dage senere ankom Familien Olaisen til Rom og førtes om Eftermiddagen af Konsulen til Kafé Ruspoli, hvor Skandinaverne holdt til.

21. -Konsulen sagde jo, at vi vilde træffe ham her - - -
Sigrid Olaisen....Henny Geermann.

22. -Det var Sigrids Stemme!

23. -Kaa, nu har De vel Huset fuldt af Mesterværker!

24. -Far mener jo bare, - hvornaar vi kan komme og se Deres Atelier uden at forstyrre?

25. -Om tre Dage - paa Mandag!

X 26. Efter tre Døgns anspændt Arbejde kom det Øjeblik, som Malm baade havde frygtet og glædet sig til.

27. -Men det er jo Sigrids Ansigt!

28. -Hvad vil saadan en Tingest koste i Marmor?

29. -Mindst 800 Specier!

30. -Er Marmor saa dyrt?

31. -Jeg saa igaar en, som var meget større og ikke kostede det halve!

32. -Det er Bertel Thorvaldsen!

33. -De har en smuk Fremtid for Dem!

X 34. -En udmærket Figur - ikke sandt - jeg har lige købt den - i Marmor!

X 35. -Jeg skal give 1000 Specier!

X 36. -Hvis Deres Datter vil staa Model til Hovedet, skal Figuren staa færdig i Marmor i Løbet af en Maaned!

37. Den Tid, der nu fulgte, var den lykkeligste i Malms Liv.

38. -Bare et Øjeblik endnu!

39. -Tilgiv mig!

X 40. ~~Saa svandt~~ Tiden svandt for de to som en lykkelig Drøm, indtil Familien Olaisen skulde rejse til Napoli.

X 41. -Husk saa, at Du ikke maa skrive, Far maa intet vide, før Din Psyche er færdig!

Forspil

X 42. II. Akt

X 43. En Maanedstid senere stod Malms Psyche færdig.

44. -Nu rejser jeg selv til Napoli, - og saa skal Brylluppet staa!

45. (Brev, skrives temmelig stort og klodset) Hr. Olaf Malm!
Jeg har Fornøjelsen at meddele Dem, at min Datter Sigrid i nær Fremtid holder Bryllup med Sir Charles Vernon.

46. (Fortsættelse af samme Brev) holder Bryllup med Sir Charles Vernon. Jeg beder Dem derfor paaskynde Arbejdet, da jeg ønsker at give Deres Psyche som Brudegave.

Deres forbundne
Niklas Olaisen.

X 47. I Napoli havde en engelsk Rigmand, Sir Charles Vernon, friet ti

Sigrid.

blaa 48. -Sir Charles, unge Piger maa have Betænkningstid, før de forstaar deres egne Følelser!
Sir Charles Vernon...Henry Seemann.

X 49. -Hvornaar skal jeg saa se min lille Pige som Lady Vernon?

50. -Aldrig, Far!

51. -Malm - den fattige Lus - faar Du alligevel aldrig, - jeg har forresten allerede skrevet til ham, at Du skal giftes med Sir Charles!

52. -Jeg bærer Olaf Malms Barn under mit Hjerte!

X 53. -Gaa med Dig - gaa!

blaa X 54. -Sir Charles, jeg elsker en anden!

blaa X 55. I Rom havde Christian hele Dagen søgt efter sin Ven.

blaa 56. -Nu følger Du med hjem, Olaf!

blaa X 57. -Selv om jeg ikke kan blive andet for Dem, saa lad mig i det mindste være Deres sande og oprigtige Ven! Nu fører jeg Dem til Rom!

Lavendel 58. Tre Dage efter truedes Rom af en frygtelig Naturkatastrofe. Tiberen var gaaet over sine Bredder - havde sprængt Dæmning efter Dæmning - og man kunde hvert Øjeblik vente en ~~Flodbølge~~.

Lavendel 58a. Alt hvad de graadige Vandmasser mødte paa deres Vej tog de med sig...

Lavendel 58b. ...og ved den gamle Bro Quatro Capi havde det dannet en Barriere.

— 59. Ghettoen stod under Vand.

— 60. -Se! - Se Kvinden derude!

— 61. -Jeg kender de norske Elve - jeg er den eneste, der kan redde hende!

— 61a. Flodbølgen!

— 61b. Efter Katastrofen havde man i mange Timer søgt efter Malms Lig - men forgæves, han var og blev forsvunden.

— X 62. -Olaf Malm træffer De aldrig mere, han ofrede sit Liv i Tiberen for at redde et ~~andet~~ Menneske!

X 63. 3
1. Akt.

64. KJØBENHAVN
Anno 1850.

65. Det var Store Bededagsaften, en af disse lyse, dejlige Foraarsaftener, da Himlen er saa ren, og Luften saa lun, som om Sydens Aande var faret hen over Danmarks Sletter og Dale.

66. Paa Etatsraad Grams Landsted ved Furesøen var der to Gæster til Middag.

X 67. -Jeg stoler stadig paa, at De, Hr. Etatsraad, ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ~~xxx~~ vil vide at skaffe mig Deres Datters Samtykke!
Etatsraad Gram. ...Egill Rostrup.
Cavaliere d'Acorda..Robert Schmidt.

X 68. Harriet Gram.....Karina Bell.
Henry Vernon.....Einar Hanson.

X 69. -Aa, Henry Vernon er en prægtig Fyr, men der hviler en Hemmelighed over hans Herkomst. Jeg modtager aarlig 10.000 Daler til ham fra en unavngiven Kilde i England.

70. -Hvor turde jeg, som hverken kender Far eller Mor, vove at trænge mig paa med min Kærlighed?

71. -Henry, for mig er Du den samme, hvad enten Du er en rig Mands Søn eller som vor Frelser født af den fattigste blandt Kvinder!

X 72. -Det var Mors eneste Minde om Far!

73. -De forstaar, at dersom Deres Datter forlover sig med Hr. Vernon, betyder det er Brud med Bankier d'Acorda!

grön 74. Sent ud paa Aftenen brød et Uvejr løs over det gamle København.

grön 75. D'Acorda var en Mand, der intet Middel skyede for at naa sine Maal.

grön 76. -Du maa holde Øje med denne Hr. Vernon Dag og Nat, Benedetto!
Benedetto, d'Acordas Tjener...Torben Meyer.

grön 77. -Laura!
Laura...Lilian Järnefeldt.

grön 78. -Laura, i et Aar har alt været forbi mellem os, og det kan ikke blive anderledes!

grön 79. -Jeg forlanger ikke, at Du skal elske mig! - Overlad mig blot ikke til mig selv i denne forfærdelige Nat!

grön X 80. -Buona Sera, Signore!

81. -Jeg sover i Nat paa Hotel, - i Morgen finder vi saa et roligt Sted paa Landet, hvor Du kan bo!

X 81a. Gamle Mary, Henrys trofaste, gamle Husholderske.

82. Den følgende Formiddag var alle Forberedelser til Lauras Afrejse truffet.

83. -Du gør mig en stor Tjeneste ved at følge hende, Frederik! ~~Laura er en god lille Pige, som nu trænger bittert til vor Hjælp!~~
Frederik From...Carsten Wodschow.

84. -Nu har gamle Mary gjort alt, som Massa befalede. Men nu gaar ~~gamle Mary~~ sin Vej...
grön

X 85. -Hun derinde ikke nogen fine Dame. - Hun tage Marys Brudedragt, som aldrig har været brugt, fordi stakkels Jimmy døde...

86. -Vognen er her straks, saa Du maa skynde Dig at klæde Dig om!

87. Brandt, Henrys Fælle i mange lystige Eventyr...
Peter Nielsen.

88. -Jeg vil ikke have mere med Dig at gøre, Brandt!

89. -Det var altsaa derfor, at De i Aftes, bedste Sir, udeblev fra Soldet!

X 90. -Men nu, ædle Nabob, fordrer jeg Oprejsning - et Kæmpebimpel paa Alleenberg!

91. -Nej, Brandt, - nu skal det være forbi med det vilde Liv!

92. -Jeg forlovede mig i Gaar med hende, som jeg saa længe har holdt af!

93. -Med Marriet Gram?

X 94. ~~II.~~ 4. Akt.

95. -De kommer fra vor fælles Ven Hr. Vernon? Jeg traf ham i Gaar ude paa Etatsraad Grams Landsted!

96. -Ja, det er jo der, det Fæ har gaaet hen og forlovet sig...

X 97. ~~-Det er lige saa sikkert som Amen i Kirken, han har selv fortalt det!~~ Ud

98. -En forlovet Mand er altid tabt for sine Venner, og man har pinedød ikke Raad til at miste en Nabob som Vernon!

99. -Og nu, Mary, - nu er jeg det lykkeligste Menneske under Solen!

100. ~~-Tænk, om Maasas søde Mor havde faaet Lov til at være med nu!~~

101. -Mary, hvorfor vil Du aldrig fortælle mig noget om min Mor?

102. -Min Mor...ja, hvem er min Mor?...Blot hun nu kunde se, hvor lykkelig jeg er!

103. -Saadan en romantisk Forlovelse er gaaet over Styr før i Dag. Hvad mener De om, at vi to lagde vore kløge Hoveder i Blød, Hr. Løjtnant?

X 104. Brandt havde omsider faaet Henry overtalt til at gaa med til et Afskedssold paa den gamle Kro ved Frederiksdal.

grön 105. Alt gik efter Programmet, til Aftenen faldt paa...

grön 106. ...og Middagen var overstaaet.

107.

X 108. ~~-Bare rolig!~~ Udgaar. -Laura maa straks være her!

109. -Godt, saa har vi ham! De ved, at min Tjener er Kusk for Etatsraaden i Aften. Han spiller ham et Puds herudenfor!

110. -Kan Du puste det ud?

X111. -Det er imod Aftalen!

X 112. -Skab Dig ikke, Nabob, se der er Hampefrø til Kanariefuglen!

X 113. -Du er en daarlig Kammerat!

blåa

X 114. -Er det sandt, Henry, at Du har forlovet Dig?

115. -Det Værelse der henne er vist bedre!

116. -Hr. Vernon!

X 117. -Henry!

118. Hele Natten flakkede Henry rundt i Skovene alene med sine fortvivlede Tanker. - Og næste Dag ved Middagstid...

119. (Brev) Jeg sender Dig Din Ring tilbage. Slangen var det rette Sindbillede.

Harriet.

X 120. ~~III~~ 5. Akt.

121. Et Par Dage efter indfandt Henry sig paa Etatsraadens Kontor for at hæve sin sædvanlige Aarsrente.

122. -Efter hvad der er passeret, ønsker Etatsraaden ikke at se Dem mere og har bedt mig gøre Forretningerne op med Dem!

123. -Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien i Aften rejser til Italien ~~Milano~~ sammen med mig!

X 124. -Anvisningen fra Huset Jackson & Watt er udeblevet, saa jeg har ingen Penge til Dem, Hr. Vernon!

125. -Der findes ikke nogen Kapital. Deres Stedfader har hvert Aar tilstillet Dem 10.000 Daler men har nu indstillet denne Udbetaling!

126. -De finder maaske Forklaringen her, Hr. Vernon!

127. -Farvel, Hr. Vernon! Hils Deres Forældre!

128. (Brev) da Deres Mor der nu er død, har Sir Charles Vernon indraget den Dem hidtil udbetalte aarlige Understøttelse.

For Firmaet Jackson & Watt.
James Watt.

129. (Udskrift paa et Brev, skrevet med Sigrids Haandskrift)
At tilstille min Søn, Henry Vernon, efter min Død.

X 130. (Brev, Sigrids Skrift) saa døde Din Fader, Olaf Malm, en Helts Død i den Tro, at jeg, ~~der - hvad han ikke vidste - bar hans Barn under mit Hjerte~~, havde været troløs imod ham. I min fortvivlede Stilling tog jeg mod Sir Charles' ædelmodige Tilbud om at blive hans Hustru, og da Du kort efter blev født, lovede han at sørge for Dig paa Betingelse af, at Du sendtes bort, og at jeg for bestandig gav Afkald paa Dig.

X 131. (Slutning af Brevet) ...gamle Marys Breve om Dig har været min eneste Glæde i det Liv, som snart er forbi. Jeg velsigner Dig, min elskede Dreng.

Din ulykkelige Moder Sigrid Vernon.

132. -Mor, Mor, jeg er saa ulykkelig!

133. -...og nu ønsker jeg bare, at jeg ogsaa selv var død!

134. -Det er, fordi Du har glemt det vigtigste her i Livet - Arbejdet!

135. -Arbejd - og bliv til noget - og lad hende, som Du mistede, se, at Du er en Mand!

X 136. ~~IV.~~ 6. Akt.

137 Rom Anno 1853.

138. Under det store Karneval genfinder vi atter Henry Vernon. Arbejdet havde hærdet ham, og Aarene, der udsletter saa mangen Sorg, havde mildnet Savnet af den Kvinde, han dog aldrig kunde glemme.

139. Christian var nu de skandinaviske Kunstneres Nestor.

140. De skandinaviske Kunstneres Vogn.

141. Henry og et Par af hans Venner havde skaffet sig Adgang til Aftenens Fest i Palazzo del Rivoli, hvor hele det romerske Aristokrati gav Møde.

142. -Hvem er den sortklædte Dame!

143. -Det er den smukke Fyrstinde Pisani, - jeg lagde Mærke til Vaabenet paa Vognen, da hun kom!

144. -Hendes Mand er en af Roms værste Aagerkarle. Men han har gjort Regeringen store finansielle Tjenester, - det er derfor, han har faaet Titlen!

145. -Harriet - er det Dig!

146. -Jeg maa tale med Dig!

147. -Jeg har ikke noget at tale med Dig om, Henry!

148. -Min Mand - Fyrst Pisani!

149. -Du understaar Dig ikke i oftere at tale med den Fyr!

150. -Endnu i Morgen forlader vi Rom og tager ud til Villaen. Ensomheden skal nok kurere Dig!

X 151. #Hjemme i Danmark ~~vaktes samtidig Minder fra den Tid til Live hos Frederik From.~~ blev Frederik From paa samme Tid mindet om svundne Dage.

152. -For Henrys Skyld har jeg bedt Dem komme - nu da jeg føler, jeg skal dø!

153. -Tror De, at han vil tilgive mig?

154. -Den Aften paa Frederiksdals Kro lod jeg mig af Brandt forlede til at begaa en Nederdrægtighed mod Henry...

155. Kort Tid efter modtog Henry den døende Kvindes Skriftemaal.

156. (Brev) saadan faldt hendes Ord - og i Dit Navn tilgav jeg den stakkels Ulykkelige. Din hengivne
Frederik From.

X 157. ~~V.~~ Akt.

158. Omgivet af høje Mure laa Villa Pisani paa Campagnen.

159. -Tak, fordi Du er saa god mod min lille danske Fugl, Marietta!
Marietta...Karen Caspersen.

160. -Jeg ved godt, at min naadige Principessa bærer en hemmelig Sorg - men jeg ved ogsaa, at Madonna vil hjælpe!

X 161. For Frater Ambrosio fandtes ingen laaset Dør, intet lukket Hjerte. Alle, der trængte til ~~xxxx~~ Hjælp, søgte ham, og ingen gik forgæves.

162. -Giovanna er syg, Frater Ambrosio, derfor har jeg bedt Dig komme!

163. -Fyrstinden tager ikke imod!

164. -Det er en af mine Venner!

165. -Jeg maatte træffe Dig, Harriet. Du maa tale med mig blot denne ene Gang!

X 166. (Foroven afblændet Del af Brev)...og saaledes blev den stakkels Kvinde et ~~nyttigt~~ Redskab i de to Slynglers Haand til at knuse Din og Harriet Grams Lykke...

167. -Ved mislykkede Spekulationer var Fader til sidst helt kommet i d'Acordas Vold!

X 168. -For at redde Far, ~~og~~ fordi alt var mig ligegyldigt, indvilgede jeg i at blive denne Mands Hustru!

X 169. -...og nu da Far er død, er jeg saa ensom og saa grænseløs ulykkelig!

170. -Harriet! Flygt med mig!

171. -Husk han har bedraget os begge!

172. -Henry, det er min Pligt at bære det Kors, jeg selv har taget paa mig!~~xx~~

173. -Jeg kan ikke!

174. -Bed mig ikke mere, Henry, jeg vilde altid føle det som en utilgivelig Synd mod Gud, om jeg gav efter - - -

175. -Tænk paa Fyrstinden! - Forhendes Skyld maa han ikke finde Dem her!

X 176. -Der er en Tyv i Parken!

X 177. ~~-Han synes at være undsluppen!~~ -Det lader nok til at han er undsluppen!

178. -Han maa være her endnu. Vi har lige fundet hans Hest!

X 179. -Han har ~~da~~ for Djævelen ikke Vinger!

180. -Han er undsluppet! - Fanden ved, hvordan!

181. -Men han skal ikke komme til at træffe Dig mere, - vi vender endnu i Aften tilbage til Rom!

182. Sydens Sol med sine brændende, lodrette Straaler forvandlede den gamle Marmorsarkofag til en gloende Ovn.

blaa X 183. ~~VI~~. 8. Akt.

blaa X 184. Aftenen faldt paa, og ude i Maanelyset laa Sarkofagen tavs og stille rugende over sin frygtelige Hemmelighed.

blaa 185. -I indestaar med jert Liv for, at ingen betræder Parken!
blaa 186. Fyrstens Ordre havde vakt Mariettas Mistanke...

187. Efter den lange Nat kom Dagen atter med sin brændende Sol og med sine frygtelige Pinsler for den Indespærrede.

188. -Vær taalmodig, Signore, jeg vil prøve paa at skaffe Hjælp!

189. Heden i det snævre Fængsel havde lidt efter lidt sløvet hans Aand, og Vanviddets Taager begyndte at omspænde hans Forstand.

190. I Frater Ambrosio's Klostercelle, hvor Verdens Larm og Tummel ikke trængte ind, havde Henry fundet et Fristed.

191. Synet af den unge fremmede fra Norden havde vakt længst begravede Minder til Live i Fra Ambrosio's Sind - - -

192. - - - men Ringen paa Henrys Haand saa han ikke - Ringen, der kunde have betroet ham, hvem den fremmede var.

X 193. Ved Fra Ambrosio's omhyggelige Pleje var Henry hurtig ~~kommet saa meget til Kræfter~~ blevet saa rask, at han kunde forlade Klosteret.

X 194. -Ja, alle Kvinder i Norden er lyse og milde som Fyrstinden!

195. ~~-Men De, Fra Ambrosio, De maa jo være Kunstner!~~ Ud.

196. ~~-Nej, jeg er ikke Kunstner!~~ -Det, De tager for Kunst, er blot en Smule Adspredelse i det Arbejde, der giver mit Liv Indhold...

197. -...og faar mig til at glemme!

198. Drevet af Angst for Opdagelsen var Fyrsten vendt tilbage til Skuepladsen for sin Ugerning - - -

199. - - - men efter alt at dømme, var Sarkofagens Hemmelighed velbevaret.

201. -Jeg forstaar, at Du atter tænker paa Din danske Elsker, men ham faar Du aldrig at se mere!

200. -Efter dette vil hans Liv bestandig være i Fare! Min Mand hviler ikke, før...

X 202. ~~VII~~. 9. Akt.

203. I Nærheden af Klostret San Vito laa en lille Bjergby, hvor Henry under Christians Pleje søgte at komme til Kræfter.

204. -For <u>hendes</u> Skyld kan jeg ikke anklage ham. Hun skal ikke i Folkemunde!

X 205. -Hvis denne ~~lumske~~ infame Dansker ikke har en Dobbeltgænger, er han i Live endnu!

206. -Lad ham have ni Liv som Katten. Jeg skal tage dem alle - Tusind Scudi for en god Idé!

blaa 207. Det var henimod Aften, og alt aandede Fred og Stilhed i den lille Bjergby - - -

208. -Han er herude nu, Danskeren. Jeg har lokket ham i en Fælde!

X 209. -Beppo samler nu vore Folk, og skulde denne frække Dansker tilfældigt miste Livet, kan ingen gøre os noget. Han har trængt sig herind som en Tyv!

210. -Fyrsten glemmer vel ikke de Tusind Scudi?

211. -Du har jo selv sendt Bud efter mig, Harriet!

212. -De maa have lokket Dig i et Baghold!

X 213. -Naa saadan, Du har igen hjulpet den Slyngel!

214. -Hurtig! Gennemsøg Parken. Sæt Vagt ved alle Udgange!

215. -Jeg skal finde et Sted at indespærre Dig, hvor hverken Sol eller Maane skinner!

X 216. -De fortjente at dø som en Hund, men De skal faa Lov til at kæmpe for Deres Liv!

217. -Hent straks Fra Ambrosio, - han er den eneste, der kan hjælpe os!

X 217a. -Henry, Henry, jeg elsker Dig!

X 218. -Nej, jeg har ikke dræbt ham! Min Kaarde saarede ham ikke engang. Han er kun bevidstløs!

219. (Nogle Blyantslinier paa et Stykke Papir) Taget ud til Villa Pisani. H sendt Bud.

X 220. ~~VIII~~ 10 Akt.

X 221. -Olaf Malm,- saa sandt, jeg lever!

X 223. (~~xKenderxDuxmigxvirkeligxigen,xChristianx~~)
-Ved den Almægtiges Styrelse blev jeg frelst!

222. ~~-Jeg reddede Livet dengang som ved et Under!~~
- Kender Du mig virkelig igen, Christian!

224. -Er De den Olaf Malm, som engang var Sigrid Olaisens Trolovede?

225. -Saa er De min Far!

226. -Fyrsten er død, ramt lige i Hjertet af Deres Kaarde!

227. -Min Søn, skulde jeg finde Dig for blot at miste Dig paa ny?

228. -Stands!

229. -Fyrsten er ikke alene dræbt, han er ogsaa udplyndret!

X 230. -....og Morderen er herinde endnu!

231. -Han staar der!

232. -Ja, det er mig, der har dræbte ham!

X 233. -Jeg fandt ham liggende herinde og troede at han var ~~ham~~ død, - - han skyldte mig Tusind Scudi - jeg tog dem - saa vaagnede han op - og saa - saa - -

X 234. Inden Nattens Mørke veg for den ny Dag, løftedes det Slør, der skjulte Olaf Malms tragiske Livsskæbne.

235. ~~- Saa var baade Din Mor og jeg uskyldige Ofre!~~ - Saa har Din Moder ligesom jeg selv sonet Bøden og fundet Fred,

236. -Gud velsigne hendes Minde!

X 237. -Men hvordan blev Du selv reddet? Jeg saa Dig jo omkomme i Tiberen næsten lige for mine Øjne...

X 238. -Gud den Almægtige vilde, at jeg ikke skulde dø og lod to fromme Brødre ~~frelse mit Liv!~~ finde mig, da jeg mere død end levende var skyllet op paa Fordens Bred!

X 239. -Saa kom jeg til Klostret San Vito, hvor en ny og Skønnere Livsopgave ventede mig!

X 240. Dagen kom, da Harriet og Henry skulde rejse hjem til det fjerne lille Land med de grønne Bøgeskove og de lyse Kvinder - til Danmark, hvor Kærlighedens Lykke ventede dem.

241. -Far, velsign Dine Børn!

X 242. -Far, betænk Dig endnu engang, - forlad ikke Dine Børn! Vend tilbage til Livet, til Din Kunst!

243. -Nej, vi maa skilles. Min Gerning er her. Og det, jeg her kan udrette, vil staa for Evigheden, thi det er ikke hugget i Marmor men i det levende Ords Klippegrund!

X 244. -Farvel, Gud velsigne jer!

245. Slut.

Trykkeriet
20/11 25
Y

Nr. 468. Dansk.

Fra Piazza del Popolo.

Diverse Titeltilføjelser og Ændringer.

Hovedtitlen blændes op.

(ny Titel) Efter Vilhelm Bergsøes Roman af samme Navn.

(ny Titel) Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København
Eneret for ~~Skandinavien~~ Danmark: A/S Fotorama.

56. (Denne Titel kopieres om)

57. (Denne Titel kopieres om)

219. (Brev - kopieres om)

(ny Titel) PAUSE (sat smukt op)(tone frem og bort)

151. (ændret) Hjemme i Danmark blev Frederik From paa samme Tid mindet om svundne Dage.

232. (ændret) -Ja, det er mig, der har dræbt ham!

Tryhheriet 13/10-25

Nr. 468. (Fra Piazza del Popolo) Diverse Titelændringer. Dansk.

2 Prøver paa Hovedtitel

1. ~~(Hovedtitlen er daarligt sat)~~ (XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX)

Begyndelsen af sidste Billede 1'Akt(Forspil) klippes lidt. (Fru Geerman gaar straks et Skridt fra Fønss i Fjernbilledet)

58b. - - - og ved den gamle Bro Quattro Capi havde det dannet en Barriere.

61a. Flodbølgen! (sættes med større Typer. Dog ikke for store)

75. D'Acorda var en Mand, der intet Middel skyede for at naa sit Maal.

83. -Du gør mig en stor Tjeneste ved at følge hende, Frederik! Frederik From...Carsten Wodschow.

84. -Nu har gamle Mary gjort alt, som Massa befalede. Men nu gaar hun sin Vej...

0. -Men nu, ædle Nabob, fordrer jeg Oprejsning - en Kæmpebimpel paa Alleenberg!

97-100 Udgaar

108. -Laura maa straks være her!

112. -Skab Dig ikke, Nabob, se, der er Hampefrø til Kanariefuglen!

123. -Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien i Aften rejser til Italien sammen med mig!

130. (Brev) (der - hvad han ikke vidste - bar hans Barn under mit Hjerte - Udgaar)

161. (For Frater Ambrosio fandtes o.s.v. flyttes hen mellem de to næste Billeder)

166. (Brev) (nyttigt stryges)

167. -Ved mislykkede Spekulationer var Far til sidst helt kommet i d'Acordas Vold!

168.. -For at redde Far, og fordi alt var mig ligegyldigt, indvilgede jeg i at blive denne Mands Hustru!

177. -Det lader nok til, at han er undsluppen!

179. -Han har da for Djævelen ikke Vinger!

193. Ved Fra Ambrosio's omhyggelige Pleje var Henry hurtig blevet saa rask, at han kunde forlade Klostret.

195. Udgaar.

196. -Nej, jeg er ikke Kunstner! Det, De tager for Kunst, er blot en Smule Adspredelse i det Arbejde, der giver mit Liv Indhold...

217a. (Denne Tekst kommer lidt for sent)

233. -Jeg fandt ham liggende herinde og troede, at han var død - - han skyldte mig Tusind Scudi - jeg tog dem - saa vaagnede han - - og saa - - saa - -

(Fønss ved Madonnabilledet. En Stump af Nærbilledet sættes ind)

(Klip 2 Billeder bort i Begyndelsen uden for Malms Atelier, hvor Thorvaldsen gaar)

235. -Saa har Din Mor ligesomn jeg selv sonet Brøden og fundet Fred!

238. -Gud den Almægtige vilde, at jeg ikke skulde dø og lod to fromme Brødre finde mig, da jeg mere død end levende var skyllet op paa Flodens Bred!

DARDENNE & Cie ✱ 30, Dupontstraat 30, BRUSSEL-NOORD

Verkoop en verhuur van Kinematografische Filmen

Adresse Télégraphique: CHODAR-BRUXELLES TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68

De Eeuwige Stad

- - - - Scenario van SAM ASK - - - -

Tooneelschikking van A. W. SANDBERG

met EINAR HANSON - AAGE FONS

- - - - & KARINA BELL - - - -

Kunstmidden, dat als eene magneet de kunstenaars der heele wereld tot zich trekt, wordt Rome terecht " DE EEUWIGE STAD „ genoemd.

Rond 1820 kwam eene groep Skandinavische kunstenaars, in het Piazza del Popole bij elkaar. Onder hen schijnt Henrik Holberg, een jong Deensch beeldhouwer door het noodlot getroffen te zijn. Hij werkt onverpoosd aan een prachtwerk, waarvoor Sigrid Barson, insgelijks een Deensche, toestemming tot poseeren gaf. Hendrik hoopt dat zijn werk bekroond zal worden. Dan zal M. Barson misschien in het huwelijk met Sigrid toestemmen ? Henrik en Sigrid hebben elkander eeuwige liefde gezworen en een priester heeft hunne vereeniging ingezegend. Welhaast moet Sigrid hare ouders naar Napels volgen.

Daar bemerkt Mijnheer Karel Vernon Sigrid en vraagt haar ten huwelijk. M. Barson eischt dat Sigrid M. Vernon zal trouwen en kondigt het huwelijk aan Henrik aan. Deze, buiten zich zelve van smart, offert zijn leven op voor de redding eener vrouw, die de buiten zijne oevers stroomende Tiber, dreigt te verzwelgen. Intusschen maakt ten allerlaatste Sigrid aan haar vader haar geheime vereeniging met Hendrik bekend, er haar toekomend moederschap bijvoegende. Zij kan Mijnheer Vernon niet trouwen.....

Dan verneemt zij het verschrikkelijk treurspel van Rome. De Tiber heeft zijne dijken doorbroken. De stad is ten deele overstroomd. Vele lieden zijn in de ramp omgekomen en onder de slachtoffers is Henrik Holberg, als een held gestorven. Wanhopig aanvaard Sigrid dan het ridderlijk voorstel van Mijnheer Vernon, haar van de oneer te redden door zijn naam aan 't kind te geven. Hij voegt er nochtans een voorwaarde bij, en wel dat van af de geboorte van het kind Sigrid er zich van zal scheiden en nooit zal trachten het weer te zien. Hij, Karel Vernon, zal er zich mee bemoeien....

Te Kopenhagen verlooft zich in 1845 een jong kunstenaar, Henri Vernon, met Harriet Gram, dochter van den bankier Gram. Een Italiaan, de bankier d'Accorda heeft de hand van Harriet gevraagd. M. Gram is in verlegenheid. Henri Vernon is een lieftallige jongen, maar een geheim omhult zijn oorsprong. Wie is hij ? Wat waren zijne ouders ? Het was M. Gram die door eene Engelsche Bank gelast was alle jaren aan Henry Vernon het pensioen waarvan hij leefde uit te betalen. Hij is het ook die gelast is Henry de dood zijner moeder mede te deelen, Mijnheer Vernon ontlastende van zijne belofte, en teve is ook dat hij op geene enkele storting meer moet rekenen. Wat verbergt dat geheim ? D'Accorda heeft gezworen Vernon van zijn weg af te brengen. Door een behendige tooneelschikking doet hij Hariet gelooven dat haar verloofde haar ontrouw is. Diep getroffen neemt Harriet haar woord terug.

Nooit zal zij vergeven....Wanhopig begeeft Henry Vernon zich aan het werk. Drie jaar later heeft de bijval zijn krachtinspanning bekroond. Henry Vernon gevoelt zich op zijne beurt door de " EEUWIGE STAD „ aangetrokken. De tijd heeft de wonde geheeld, maar opeens bevindt hij zich tegenover Harriet, die d'Accorda, Prins Pisani geworden, gehuwd heeft, en het verleden wordt in hem opgewekt. Hij heeft het bewijs van het verraad van d'Accorda en zich willende verrechtvaardigen in de oogen van Harriet, dringt hij in het kasteel. Door Prins Pisani verrast, biedt hij den laatste een openhartig tweegevecht aan, waaruit hij als overwinnaar komt.

Prins Pisani is slechts bewusteloos. Nochtans vindt men hem eenige oogenblikken later vermoord. Men gaat Henry aanhouden wanneer een monnik, Broeder Ambrosio, veropenbaart dat Henry zijn zoon is.

Hij zelf is Henrik Holberg die men slachtoffer van de ramp van den Tiber waande over vijf en twintig jaren en die als door een wonder gered werd en vrede in een klooster gevonden heeft. Harriet ontdekt den echten moordenaar van den prins, een knecht....Harriet en Henry door niets meer gescheiden kunnen eindelijk hunne liefde bekennen.

Gezegend door Broeder Ambrosio, zal het jonge paar naar Denemarken vertrekken, het land waar zij elkander gekend en bemind hebben en waar zij voortaan een leven vol geluk en liefde zullen slijten.

DARDENNE & Cie ✱ 30, Rue Dupont 30, BRUXELLES-NORD

Vente et location de Films cinématographiques

Adresse Télégraphique : CHODAR-BRUXELLES TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68

La Ville Eternelle

- - - - Scenario de SAM ASK - - - -

Mise en scène de A. W. SANDBERG

avec EINAR HANSON - AAGE FONS

- - - - & KARINA BELL - - - -

Centre d'art, aimant qui attire à elle les artistes du monde entier, Rome est bien dénommée «La Ville Eternelle».

Vers 1820, un groupe d'artistes scandinaves, se réunissait chaque jour à la Piazza de Popolo. Parmi eux Henrik Holberg, un jeune sculpteur Danois, semble touché par le doigt du destin. Il travaille ardemment à une œuvre splendide pour laquelle Sigrid Barson, Danoise également, a consenti de poser.

Henrik espère que son œuvre sera couronnée. Peut-être alors Mr. Barson consentira-t-il à son mariage avec Sigrid ?

Henrik et Sigrid se sont juré un éternel amour et un prêtre a même béni leur union. Bientôt Sigrid doit suivre ses parents à Naples. Là, Sir Charles Vernon remarque Sigrid et la demande en mariage. Mr. Barson exige que Sigrid épouse Sir Vernon et annonce le mariage à Henrik. Celui-ci, fou de douleur, sacrifie sa vie au sauvetage d'une femme que le Tibre débordant menaçait d'engloutir.

Cependant, poussée dans ses derniers retranchements Sigrid avouait à son père son union secrète avec Henrik et sa maternité prochaine. Elle ne peut pas épouser Sir Vernon...

Elle apprend alors l'horrible tragédie de Rome. Le Tibre a rompu ses digues. La ville a été en partie inondée. Bien des gens ont péri dans la catastrophe et parmi les victimes, Henrik Holberg est mort en héros ! Désespérée, Sigrid accepte alors la proposition chevaleresque de Sir Vernon de la sauver du déshonneur en donnant un nom à son enfant. Il y met cependant une condition, c'est que dès la naissance de l'enfant, Sigrid s'en séparera et ne cherchera jamais à le revoir. Lui, Charles Vernon, s'occupera de lui...

A Copenhague en 1845, un jeune artiste, Henry Vernon, se fiance à Harriet Gram, la fille du banquier Gram. Un Italien, le banquier d'Accorda a demandé la main d'Harriet. Mr. Gram est perplexe. Henry Vernon est un gentil garçon, mais un mystère plane sur ses origines. Qui est-il? Que furent ses parents ? C'est lui Mr. Gram, qui fut chargé par une banque anglaise de verser chaque année à Henry Vernon, la pension dont il vit. C'est lui qui est chargé d'annoncer à Henry que la mort de sa mère délivrant Sir Vernon de sa promesse il ne doit plus compter sur aucun versement.

Que cache ce mystère? D'Accorda a juré d'écarter Vernon de sa route. Par une habile mise en scène, il fait croire à Harriet que son fiancé est parjure! Profondément mortifiée, Harriet reprend sa parole. Jamais elle ne pardonnera...

Désespéré, Henry Vernon se refugie dans le travail. Trois ans plus tard, le succès ayant couronné ses efforts, Henry Vernon se sentait à son tour attiré par la „Ville Eternelle„. Le temps a adouci sa peine, mais il se trouve tout à coup en face d'Harriet qui a épousé d'Acorda devenu le Prince Pisani et le passé se réveille. Il a acquis la preuve de la félonie de d'Acorda et voulant se justifier aux yeux d'Harriet, s'introduit dans son chateau. Surpris par le prince Pisani, il offre à ce dernier un duel loyal, dont il sort vainqueur. Le Prince Pisani n'est qu'évanoui. Cependant on le trouve quelques instants plus tard assassiné.

On va arrêter Henry quand un moine, Fra Ambrosio révèle que Henry est son fils. Il est lui-même cet Henrik Holberg que l'on crut victime de la catastrophe du Tibre, il y a vingt-cinq ans et qui sauvé par miracle, a trouvé la paix dans un cloitre.

Harriet découvre le véritable meurtrier du prince, un valet...

Harriet et Henry, que plus rien ne sépare, peuvent enfin s'avouer leur amour. Et bénis par Fra Ambrosio, le jeune couple partira pour le Danemark, le pays où ils se sont connus, où ils se sont aimés, où ils vivront désormais une vie de bonheur et d'amour.